

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ι. ΧΑΤΖΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ - ΦΡΟΝΤΙΣΤΟΥ

ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

ΝΟΜΙΚΗΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ, ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Χατζής (Παναγ. Ι.)

ΘΕΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Δι' υποψηφίους Πανεπιστημίου, Στρατιωτικῶν Σχολῶν,
Εὐελπίδων, Ἰκάρων, Δοκίμων, Ἀστυνομίας Πόλεων,
Χωροφυλακῆς, Πολυτεχνείου, Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς,
Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας καὶ μαθητῶν Γυμνασίου.

002
ΚΛΣ
ΣΤ3
200

ΑΘΗΝΑΙ

τυπογραφεία περιοδικῶ
«ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ»

1948

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ι. ΧΑΤΖΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ - ΦΡΟΝΤΙΣΤΟΥ

ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

ΝΟΜΙΚΗΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ, ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΘΕΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Δι' υποψηφίους Πανεπιστημίου, Στρατιωτικῶν Σχολῶν,
Εὐελπίδων, Ἰκάρων, Δοκίμων, Ἀστυνομίας Πόλεων,
Χωροφυλακῆς, Πολυτεχνείου, Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς,
Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας καὶ μαθητῶν Γυμνασίου.

*Παναγιώτης Χατζής -
1353,*

ΑΘΗΝΑΙ

Τυπογραφεία περιοδικοῦ
«ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ»

1949

002
Με
ΕΤΒ
200

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Τὸ τεύχος τοῦτο, ἀνήκον εἰς τὴν σειρὰν **Ἐκθέσεις Ἰδεῶν**, περιλαμβάνει θέματα ἐκθέσεων Ἰδεῶν **Ιστορικοῦ, φιλοσοφικοῦ καὶ ιστορικοφιλοσοφικοῦ** περιεχομένου, εἰλημμένα ἐκ τοῦ κύκλου τῶν διδομένων κατὰ τὰς εἰσηγήριους ἐξετάσεις ἀνωτάτων σχολῶν, ὡς καὶ πλεῖστα, δοθέντα κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν ἐτῶν 1926 ἕως 1948.

Ὅθεν εἶναι πρόδηλον, ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι χρήσιμον εἰς τοὺς ὑποψηφίους ἀνωτάτων σχολῶν, διότι κατατοπίζει τούτους ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ εἶδος θεμάτων ἐκθέσεως, τὰ ὁποῖα δίδονται κατὰ τὰς εἰσηγήριους ἐξετάσεις. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶναι χρήσιμον τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ εἰς τοὺς κ. κ. συναδέλφους τῶν Γυμνασίων, τοὺς θέλοντας νὰ προσαρμύζον τὸ μάθημα τῆς ἐκθέσεως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Σημειωτέον, ὅτι δὲν περιέχονται εἰς τὸ τεύχος τοῦτο θέματα ὄλων τῶν εἰδῶν, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ, ἀλλὰ μόνον θέματα τῶν ἀνωτέρων εἰδῶν. Ὅλα δὲ τὰ θέματα, κατὰ τὸ περιεχόμενον καὶ τὸν χαρακτήρα αὐτῶν, κείνται ἐν τῷ κύκλῳ τῶν νοημάτων καὶ συναισθημάτων τῶν ὑποψηφίων, διότι εἶναι **βεβιωμένα** δι' ἀποφοίτους Γυμνασίων.

Τὰ θέματα, διατυπώμενα διὰ κατηγορηματικῆς κρίσεως, δὲν εἶναι διατεταγμένα κατὰ γένος καὶ εἶδος, ἀλλὰ ἀπλῶς ἠρτιμμημένα.

Ὅ, τι χαρακτηρίζει τὰ θέματα ταῦτα εἶναι ἡ σαφὴς λεκτικὴ διατύπωσις αὐτῶν εἰς τρόπον, ὅσπερ, καὶ τὸ περιεχόμενον καὶ τὰ ὄρια ἐκάστου θέματος, σαφῶς νὰ καταφαίνωνται. Θέματα ἀόριστα καὶ εἰς πλάνην δυνάμενα νὰ παρασύρουν δὲν περιλαμβάνει τὸ τεύχος τοῦτο. Ἐκ τῆς λεκτικῆς διατυπώσεως τοῦ θέματος ἐξαρτᾶται ἡ κατανόησις τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου, ἢ σαφῆς διάκρισις τῶν μερῶν αὐτοῦ, ἢ ταξινόμησις καὶ ἡ ἐπιτυχία γενικῶς τῆς Ἐκθέσεως.

Π. Χ.

Ἐν Ἀθήναις 1 Ἰοῦνίου 1949

ΕΚΔΟΣΙΣ Β'

Παρακολουθήσατε ἀρίθμωσιν θεμάτων, ἐκ παραδρομῆς τῶν σελίδων ἢ ἀρίθμωσις εἶναι λανθασμένη.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ ὕλη τῶν Ἐκθέσεων Ἰδεῶν λαμβάνεται ἐκ τριῶν πηγῶν: α) Ἐκ τῆς *ἐμπειρίας*¹ τοῦ γράφοντος, β) ἐκ τῶν *ιδεῶν*² αὐτοῦ καὶ γ) ἐξ ἀμφοτέρων, ἤτοι ἐκ τε τῆς ἐμπειρίας καὶ τῶν Ἰδεῶν αὐτοῦ. Τὰς ἐκ τῆς ἐμπειρίας ἀντλούσας τὴν ὕλην ἐκθέσεις ὀνομάζομεν *ἐκθέσεις ἱστορικοῦ γένους*: τὰς ἐκ τῶν Ἰδεῶν ἀρρομένας τὸ περιεχόμενον καλοῦμεν *ἐκθέσεις φιλοσοφικοῦ γένους* καὶ τὰς ἐκ τε τῆς ἐμπειρίας καὶ τῶν Ἰδεῶν, *ἐκθέσεις Ἱστορικοφιλοσοφικοῦ ἢ μικτοῦ γένους*.

Τοῦ ἱστορικοῦ γένους τὰ θέματα ἐκθέσεων λέγονται καὶ ἱστορικά, ἢ συγκεκριμένα, ἢ ἀντικειμενικά, ἢ πραγματικά, διότι ἀναφέρονται εἰς ὄρισμένα, πραγματικά, *αἰσθητὰ* ἀντικείμενα. Ὁ γράφων ἔκθεσιν τοῦ γένους τούτου στρέφει τῆς διανοίας του τὰ ὄμματα πρὸς τὸν ἀντικειμενικὸν κόσμον καὶ τοῦτον καθορῶν ἐκθέτει τὰς ιδέας του.

Τοῦ δευτέρου γένους, τοῦ φιλοσοφικοῦ, τὰ θέματα ἐκθέσεων λέγονται φιλοσοφικά, ἢ λογικά, ἢ ἀφηρημένα, ἢ θεωρητικά, ἐπειδὴ ἀνάγονται ὄχι εἰς αἰσθητὰ ἀντικείμενα, ἀλλ' εἰς τὰς ιδέας αὐτῶν. Ἡ διάνοια δηλαδὴ τοῦ συντάσσοντος ἔκθεσιν τοῦ γένους τούτου, στρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς πρὸς ἑαυτήν, ἔνθα αἱ ιδέαι τῶν αἰσθητῶν ἀντικειμένων.

Τοῦ μικτοῦ ἢ ἱστορικοφιλοσοφικοῦ γένους αἱ ἐκθέσεις ἀνάγονται καὶ εἰς τὰ αἰσθητὰ ἀντικείμενα καὶ εἰς τὴν

¹ *Ἐμπειρίαν* λέγοντες ἐννοοῦμεν τὰς ἐκ τῆς ἀντιλήψεως καὶ μαθήσεως γνώσεις ἡμῶν, ἤτοι τὰς ἐκ τῶν προσπεσόντων εἰς τὴν ἀντίληψιν ἡμῶν ἀντικειμένων γνώσεις ἢ ἐκείνας, ἃς ἔχομεν περὶ τούτων ἐκ τῆς μαθήσεως.

² *Ἰδέας* λέγοντες ἐννοοῦμεν τὰ *διανοήματα*, ἤτοι τὰς ἐννοίας, τὰς κρίσεις, τὰς παντὸς εἶδους ἀποδείξεις καὶ τοὺς συλλογισμοὺς, τοὺς ἀναφερομένους εἰς ὄρισμένον κύκλον γνώσεων ἐκ τῆς ἐμπειρίας προερχομένων, καὶ τὰ *συναισθήματα*, τὰ γεννώμενα ἐκ τῶν διανοημάτων τούτων.

ούσιαν, τὰς ἰδέας αὐτῶν. Γράφων τις ἔκθεσιν μικτοῦ γένους, ἰῆς ψυχῆς του τὰ ὄμματα στρέφει, ὅτε μὲν πρὸς τὸν ἔσω, ὅτε δὲ πρὸς τὸν ἔσω κόσμον.

Τὰ ἀνωτέρω τρία *γένη* διαιροῦνται εἰς εἶδη, ταῦτα δὲ εἰς μερικώτερα εἶδη, ὡς κάτωθι :

Α' Τὰ εἶδη τοῦ Ἱστορικοῦ γένους.

1. *Διήγημα*. Ὁ συντάσσων ἔκθεσιν τοῦ εἴδους τούτου ἐξιστορεῖ ὑποτιθέμενον ἢ πραγματικὸν *συμβάν* ἢ *πράξιν πραγματικὴν ἢ ὑποτιθεμένην*. Ἐκθέτει δηλ. ἐν τῷ διηγήματι ὁ συγγραφεὺς σειρὰν συμβάντων ἢ πράξεων, ἢ πράξεων καὶ συμβεβηκότων συγχρόνως, ἐν ἀλληλουχίᾳ τελοῦντων καὶ συνδεομένων μεταξύ των οὕτως, ὥστε ν' ἀποτελοῦν συνεχὲς τι καὶ σύνολον ἀπηρτισμένον.

Αἱ μεταβολαί, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἀνάγκης καὶ χωρὶς ἀνάπαυλαν, ἀναλόγως τῆς αἰτίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν προκαλοῦνται, διακρίνονται εἰς *συμβεβηκότα* καὶ εἰς *πράξεις*. Καὶ *συμβεβηκότα* μὲν λέγονται αἱ μεταβολαί, τὰς ὁποῖας ἐπιφέρουν τὰ φυσικὰ φαινόμενα ἢ ἄλλαι ἐνέργειαι, αἱ ὁποῖαι γίνονται, χωρὶς τὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου, δηλ. χωρὶς τὴν ἀνάμειν τοῦ ἀνθρώπου εἰς αὐτάς.

Πράξεις δὲ λέγονται αἱ ἐνέργειαι, αἱ ὁποῖαι, προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην βούλησιν, ἢ ὁποῖα ἀντιδρᾷ ἐπὶ τῆς ἀντικειμενικῆς αἰτίας, ἐπιφέρουν σειρὰν μεταβολῶν εἰς τὸν κόσμον (ἐξωτερικόν, ὕλικόν ἢ ἐσωτερικόν, αὐλον). Εἰς τὸ διήγημα καὶ διῆ εἰς τὴν πρᾶξιν, ἢ ὁποῖα εἶναι ἐνέργεια, προερχομένη ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην βούλησιν, ἀντιδρῶσαν εἰς τὰς ἀντικειμενικὰς αἰτίας διακρίνομεν:

α) *Πρόσωπον* ἢ πρόσωπα. Μεταξὺ τούτων ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διευθύνει τὴν ὅλην ἐνέργειαν καὶ τὰς πράξεις καλεῖται *κύριον* πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα συνεργοῦν ἢ ἐπηρεάζονται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰς πράξεις των καλοῦνται *δευτερεύοντα* πρόσωπα.

β) *Τόπον*, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτελοῦνται αἱ μεταβολαί—γίνονται αἱ πράξεις ἢ τὰ συμβεβηκότα. Ὁ τόπος οὗτος ὀνομάζεται καὶ *θέατρον*. Ἀπαιτεῖται δὲ ἀκριβῆς γνώσις τοῦ τόπου—χώρου διὰ νὰ εἶναι τελεία καὶ πλήρης ἡ κατανόησις τῆς πράξεως, διότι ἡ ἐξέλιξις τῶν μεταβολῶν ἐπηρεάζεται πολὺ ἀπὸ τὴν φύσιν τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον γίνονται αὐταί.

καὶ γ) Τὸν *Χρόνον*, κατὰ τὸν ὁποῖον συμβαίνουν αἱ διάφοροι ἐν ἀλληλουχίᾳ πράξεις. Ὁ χρόνος ἐπιδρᾷ πολλάκις εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν πράξεων.

2. *Περιγραφή*. Ἡ περιγραφή ἀντικειμένου τινὸς στηρίζεται κυρίως εἰς τὰς *πέντε* αἰσθήσεις. Ὁ συντάσσων ἔκθεσιν

τοῦ εἴδους τούτου πρέπει νὰ ἔχη σχηματίσει εἰς τὴν συνείδησίν του εἰκόνα σαφῆ καὶ εὐκρινῆ τοῦ ἀντικειμένου, τὸ ὁποῖον προτίθεται νὰ περιγράψῃ, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ τὸ παραστήσῃ καταλλήλως πρὸς τοὺς ἄλλους.

Διὰ νὰ εἶναι δὲ ἡ περιγραφή ζῶσα καὶ ἐναργῆς εἰκὼν τοῦ συνόλου, πρέπει τὰ μέρη αὐτῆς νὰ ἔχουν καὶ σύνθεσιν καὶ ἐνότητα.

Ἡ περιγραφή ἔχει διάταξιν κανονικωτέραν τοῦ διηγήματος, διότι ἐξεικονίζει τὰ μέρη ἐκ τῶν ὁποίων ἀπαρτίζεται ἕν σύνολον. Ὁ συντάσσων ἔκθεσιν τοῦ εἴδους τούτου ἐπιζητεῖ νὰ περιγράψῃ τὸ ἀντικείμενον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εἰς τρόπον, ὥστε μὲ τὴν τελείαν σαφῆ καὶ πλήρη εἰκόνα του, νὰ διδάξῃ τοὺς μὴ γνωρίζοντας αὐτό.

Ὁ συγγραφεὺς περιγραφῆς πρέπει νὰ ἔχη: α) γλωσσικὸν θησαυρὸν πλούσιον· β) ἱκανότητα νὰ διακρίνῃ τὰς σημασίας τῶν λέξεων καὶ μάλιστα τῶν συνωνύμων· γ) ἱκανότητα ὡς πρὸς τὴν ποικιλίαν τῆς κατασκευῆς προτάσεων καὶ δ) εὐχέρειαν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης.

Ὁ συγγραφεὺς περιγραφῆς ἐκθέτει ἐν ψυχρότητι καὶ ἀδιαφορίᾳ — ἀντιθέτως ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ ἐκφράσει ἐκθέτων παθαίνεται.

Εἶδη περιγραφῆς: 1) Τοπεῖα 2) οἰκοδομήματα 3) ἀγάλματα εἰκόνας, μνημεῖα 4) πόλεις, κατοικημένοι τόποι, 5) λιμένες, μηχανήματα, 7) φυτὰ, 8) ζῶα, 9) ἄνθρωποι, 10) φυσικὰ φαινόμενα, 11) κοινωνικὰ φαινόμενα, μάχη ἑορτῆ κλπ.

3. *Ἐκφρασις.* Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ὁ συγγραφεὺς γράφει *ὅ,τι συναισθάνεται*. Ζωγραφίζει τὸ ἀντικείμενον ὅπως προσπίπτει εἰς τὰς αἰσθήσεις του, ἐξαίρων τὰ κύρια γνωρίσματα καὶ τὰ προξενούντα εἰς αὐτὸν μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν. Ἐξαίρει τὰ συναισθήματά του, τὴν ἐκ τῶν γνωρισμάτων τούτων προκαλουμένην ψυχικὴν του διάθεσιν.

Ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ ἐκφράσει παριστᾷ τὸ ἀντικείμενον ὡς ὠραῖον, ὠφέλιμον, ἄσχημον, φρικτόν, μεγαλοπρεπὲς κ.τ.τ, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ διεγείρῃ τὴν φαντασίαν τοῦ ἀναγνώστου, νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὸ θυμικὸν καὶ τὴν βούλησιν καὶ ἐν γένει ἐπιζητεῖ μὲ τὴν ἐνάργειαν τῶν γραφομένων, νὰ προκαλέσῃ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους παρομοίαν πρὸς τὴν ἰδικὴν του ψυχικὴν διάθεσιν ἢ πρὸς τὴν διάθεσιν ἄλλου τινός.

Εἰς τὴν περιγραφὴν ὁ συγγραφεὺς ἐκθέτει ἐν ψυχρότητι

καί ἀδιαφορίᾳ· ἐνῶ κατὰ τὴν ἔκφρασιν ὁ συγγραφεὺς *πα-
θαίνεται*.

Ἡ ἔκφρασις ἀπαιτεῖ, ὡς πρὸς τὸ λεκτικὸν κυρίως: α) Προτά-
σεις καὶ περιόδους βραχείας· β) ἀρμονικὴν σύνθεσιν τῶν προτάσε-
ων κατὰ παράταξιν· γ) χρῆσιν τοῦ ἱστορικοῦ ἐνεστώτος· δ) χρῆσιν
διαφόρων ρητορικῶν σχημάτων καὶ ε) ἐκλογὴν καταλλήλων λέξεων,
αἱ ὁποῖαι ν' ἀπεικονίζουσι ἀκριβῶς τὰ πράγματα·

Τὸ εἶδος τοῦτο ἐκθέσεων εἶναι δυσκολώτερον τῆς περιγραφῆς.

4. *Χαρακτηρισμός*. Πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει, ἐκτὸς μερικῶν γε-
νικῶν ἰδιοτήτων, ἔχει καὶ διακριτικὸν τι γνώρισμα διὰ τοῦ
ὁποίου διακρίνεται καὶ διαχωρίζεται τῶν ὁμοίων πρὸς αὐ-
τό. Τὸ διακριτικὸν τοῦτο γνώρισμα ἀποτελεῖ τὸν ἀτομικὸν
χαρακτήρα. Ἔργον τοῦ γράφοντος ἔκθεσιν, ἀνήκου-
σαν εἰς τὸ εἶδος *χαρακτηρισμός* εἶναι ἡ ἀπεικόνισις τοῦ
χαρακτήρος.

Χαρακτηρισμοῦ εἶδη: α) χαρακτήρισμός ἱστορικοῦ προσώπου,
ποιητικοῦ προσώπου· β) λαοῦ, ἔθνους, ἱστορικοῦ ἢ συγχρόνου (ἠθο-
γραφία) καὶ δ) τύπων ἐνσαρκούντων ὠρισμένην ἀρετὴν ἢ κακίαν
(ἠθικὸς χαρακτήρ).

Ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο ἐκθέσεων εἶναι δύσκολον, εἶναι πρόδηλον,
διότι ἀπαιτεῖ, α) γνῶσιν τελείαν καὶ πλήρη τοῦ πρὸς χαρακτη-
ρισμὸν ἀντικειμένου (προσώπου, λαοῦ)· β) ἐμβάθυνσιν, κριτικὴν καὶ
σύγκρισιν τῶν σχετιζομένων γενικῶς πρὸς τὸ ἀντικείμενον· γ) ἐξα-
γωγὴν κρίσεων καὶ συλλογισμῶν περὶ τοῦ χαρακτήρος καὶ δ) διά-
ταξιν ἐν λογικῇ διαβαθμίσει τῶν χαρακτηριστικῶν ἰδιοτήτων οὕτως,
ὥστε νὰ ὑφίσταται ἐνότης ταυτόσημος.

Χαρακτῆρα λέγοντες, δὲν ἐννοοῦμεν τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα,
ἀλλὰ τὰ ἐσωτερικὰ, ἢτοι τὰς *πνευματικὰς* καὶ *ἠθικὰς* ἰδιότητας
ἀντικειμένου τινός. Τὸ χαρακτηριζόμενον δυνατόν νὰ εἶναι πρό-
σωπον ἢ πρόσωπα ἢ ἐνέργειαι-πράξεις προσώπων ἢ λαοῦ ἢ ἱστορι-
κῆς περιόδου.

5. *Ἐπιστολή*. Αἱ ἐπιστολαί, ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ποι-
κίλας σχέσεις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, χρησιμεύουν πρὸς ἀ-
νακοίνωσιν διανοημάτων καὶ συναισθημάτων τοῦ γρά-
φοντος πρὸς ἀπόντας.

Τὰ κυριώτερα εἶδη ἐπιστολῶν εἶναι :

α) αἱ φιλικαί, β) αἱ ἐκ τῆς εὐγενείας καὶ κοινωνικῆς εὐπρεπείας
ἐπιβαλλόμεναι καὶ γ) αἱ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος ἐπιβαλλόμεναι.
Τῶν εἰδῶν τούτων ὑπάρχουν μερικώτερα εἶδη.

Ὁ ἐπιστολικὸς χαρακτήρ δὲν εἶναι ὁ ἴδιος εἰς τὰ διάφορα εἶ-

δη ἐπιστολῶν. "Ὅτι πρέπει ὁμῶς γενικῶς νὰ χαρακτηρίζη τὴν ἐπιστολήν, εἶναι ἡ φυσικότης, ἡ ἀπλότης, τὸ πρέπον καὶ ἡ συντομία, χωρὶς νὰ παραμελῆται καὶ ἡ ἐθιμοταξία τῶν ἐπιστολῶν.

Β' Τὰ εἶδη τοῦ φιλοσοφικοῦ γένους.

1 **Σύγκρισις.** Ἐν τῇ συγκρίσει συμπαρατίθενται δύο ὁμοειδῆ ἀντικείμενα, ἥτοι πρόσωπα, ζῶα, λαοί, καταστάσεις, πράξεις καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιζητεῖται ἡ ἀνεύρεσις τῶν ὁμοιοτήτων καὶ διαφορῶν τῶν συγκρινομένων ἀντικειμένων. Καὶ ἂν μὲν, ἐκ τῆς ἐρεύνης καὶ συνεξετάσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων, προκύψῃ ὅτι ὑπερισχύουν αἱ *ὁμοιότητες* αὐτῶν, τὸ θέμα τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ εἶδος *παράλληλισμὸς*. "Ἄν δὲ ὑπερισχύουν αἱ διαφοραὶ ἀνήκει εἰς τὸ εἶδος *ἀντιθέσις*.

Συγκρίσεως ἀντικείμενα: α) φυσικὰ ὄντα, (θάλασσα—ἐρημος), β) φυσικὰ φαινόμενα, (ἀνατολή — δύσις, σεισμὸς θύελλα), γ) γεγονότα ἢ καταστάσεις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου (θερισμὸς—τρυγητός), δ) Ἱστορικὰ πρόσωπα, (Σόλων—Λυκοῦργος, Λεωνίδας—Διάκος), ε) ποιητικοὶ χαρακτήρες, (Ἀντιγόνη—Ἰσμήνη), στ) προϊόντα ἐργασίας καὶ τέχνης, (μέγαρον καὶ καλύβη), ζ) γεγονότα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἐν σχέσει πρὸς φυσικὰ φαινόμενα ἢ ὄντα, (πόλεμος—θύελλα, ἄνοιξις—νεότης, γῆρας—χειμῶν).

Παράλληλισμοί: Ὕπνος καὶ θάνατος, μάχαι Θερμοπυλῶν καὶ Ἀλαμάνας, Λεωνίδας καὶ Διάκος, Κικέρων καὶ Δημοσθένης. **Ἀντιθέσεις:** Ἀνδρεῖος καὶ δειλός, νέος καὶ γέρον, χειμῶν καὶ ἄνοιξις, ἡμέρα καὶ νύξ, ἐλευθερία καὶ δουλεία.

2. **Παρατήρησις.** Ὁ συντάσσων ἔκθεσιν τοῦ εἴδους τούτου λαμβάνει ὡς ἀφετηρίαν ἀντικείμενόν τι τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου, ὅπως εἰς τὰς περιγραφὰς καὶ τὰς ἐκφράσεις, πλὴν ὁμῶς πρέπει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἰδικῆς του καὶ τῆς ξένης ἐμπειρίας νὰ κατανοήσῃ πλήρως τὰ ἐξῆς:

α) Τὴν φύσιν καὶ τὴν σημασίαν τοῦ ἀντικειμένου, β) τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν συναισθημάτων, γ) νὰ ἐξετάσῃ τὰς διαφόρους ἐπόψεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐμφανίζεται ἡ δύναται νὰ ἐμφανισθῇ καὶ δ) νὰ παραθέσῃ τὰς σπουδαίας ἰδιότητας καὶ ἐπενεργείας αὐτῶν.

Ἐν γένει ὅτι χαρακτηρίζει τὰς παρατηρήσεις εἶναι ἡ κατανόησις τοῦ ἀντικειμένου διὰ τοῦ νοῦ καὶ ἡ ἀνάλυσις τῆς ἐπίδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θυμικοῦ. "Ὅστε ὁ συντάσσων ἔκθεσιν τοῦ εἴδους τούτου, ἐκθέτει πᾶν ὅ,τι εἶδεν ἢ ἔμαθεν ἢ συνησθάνθη συνεπιεία τῆς ἀντιλήψεως καὶ μαθήσεως, περὶ τοῦ ὑποκειμένου τῆς ἐκθέσεως. Εἰς θέματα ἀναγόμενα εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ὁ συγγραφεὺς ἀποκρίνεται εἰς τὸ ἐρώτημα: **Τι εἶναι.**

Παρατηρήσεων ἀντικείμενα:

1. Διάφορα ἀντικείμενα, τόποι, προϊόντα ἐργασίας καὶ τέχνης, γεγονότα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, φυσικὰ φαινόμενα π.χ.: Ἡ γλῶσσα τῆς ἀνοίξεως — Ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τεμπῶν — Ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν.

2. Ποιητικαὶ ἢ Ἱστορικαὶ καταστάσεις:

Ὁ Ὅθων ἀποβιβάζομενος εἰς Ναύπλιον. Ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπανερχόμενος εἰς τὴν πατρίδα του.

3. Διασαφήσεις πεζῶν καὶ ποιητικῶν λογοτεχνημάτων.

3. *Πραγματεία.* Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἀνάγονται τὰ θέματα Ἐκθέσεως Ἰδεῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐρευνᾶται ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, ἀπὸ πάσης ἐπόψεως συγκεκριμένον ἀντικείμενον (δάσος), ἢ ἀφηρημένη ἔννοια (δικαιοσύνη), ἢ ἐξετάζεται ἡ ὀρθότης κρίσεως, γνώμης (Φείδου Χρόνου), ἢ τὰ αἷτια γεγονότος, ἢ τὰ ἀποτελέσματα τούτου.

Πραγματειῶν εἶδη εἶναι: 1). Πραγματεῖαι περὶ ἀντικειμένων συγκεκριμένων (περὶ ὠφελείας τοῦ σιδηροδρόμου).

2. Διασαφήσεις ἐνοιῶν (δικαιοσύνη, ἀρετὴ, εὐγνωμοσύνη)

3. Διασαφήσεις γνωμικῶν (φείδου χρόνου - μηδὲν ἄγαν)

4. Ἀναπτύξεις παροιμιῶν. (Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλοῦσιν - ἀπ' ἀγκάθι βγαίνει ρόδο - εἰ χωλῶ παροικῆση, ὑποσκάζειν μαθήσει).

5. Ἱστορικαὶ πραγματεῖαι. (Διατὶ ἐπανεστάτησαν οἱ Ἕλληνες τὸ 1821 - Τὰ αἷτια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου).

6. Ἀποδεικτικαὶ πραγματεῖαι. (Διατὶ εἶναι προτιμότερος ὁ θάνατος τῆς δουλείας. Ἡ μὲν ἐλευθερία εἶναι ὑψιστον ἀγαθὸν ἢ δὲ δουλεία χεῖριστον δεινόν).

7. Ἑρμηνευτικαὶ ἢ ἀποδεικτικαὶ πραγματεῖαι. (Πᾶσα ἀρχὴ εἶναι δύσκολος - Πᾶσι ἀδεῖν χαλεπόν. (=εἶναι δύσκολον νὰ φαίνεται τις ἀρεστός εἰς πάντας) ἀρχὴ δὲ τοι ἥμισυ παντός.

Γ' Ἱστορικοφιλοσοφικὸν ἢ μεικτὸν γένος.

Θέμα τι ἐκθέσεως Ἰδεῶν, ἀναγόμενον εἴτε εἰς τὸ ἱστορικὸν εἴτε εἰς τὸ φιλοσοφικὸν γένος, δύνανται ἐκ τῆς λεκτικῆς του διατυπώσεως ν' ἀνήκη συγχρόνως εἰς ἀμφοτέρω τὰ γένη καὶ εἰς ἱστορικὸν καὶ εἰς τὸ φιλοσοφικὸν γένος.

Τὸ γένος τοῦτο καλοῦμεν ἱστορικοφιλοσοφικὸν ἢ μεικτὸν. Ἐκ τῆς λεκτικῆς ἐπίσης διατυπώσεως, κρίνεται ποῖον τῶν γενῶν μετέχει περισσότερο.

Ἐκ τῆς ἀκριβετέρας ἐξετάσεως τῶν εἰς τὸ ἱστορικὸν γένος ἀναγομένων ἐκθέσεων, διασαφεῖται ὅτι μόνον τὰ *διηγήματα*, αἱ *περιγραφαὶ* καὶ τινες τὸν καθημερινὸν ἀφορῶσαι βίον ἐπιστολαὶ φέρουν ἀντικειμενικὸν χαρακτήρα, ἥτοι ἀνήκουν πλήρως εἰς τὸ ἱστορικὸν γένος.

Αἱ *ἐκφράσεις* καὶ οἱ *χαρακτηρισμοὶ* πλησιάζουν μᾶλλον πρὸς τὸ φιλοσοφικὸν γένος, διότι, τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀντικειμενικοῦ κόσμου ἀντλούμενην ὕλην, ὑποβάλλουν εἰς τὴν ὑποκειμενικὴν ἀντίληψιν καὶ οὕτω προσλαμβάνουν ἐν τινι βαθμῶ, ἐκτὸς τοῦ ἀντικειμενικοῦ καὶ ὑποκειμενικοῦ χαρακτήρα.

Ὅμοιος αἱ εἰς τὸ φιλοσοφικὸν γένος ἀναγόμεναι *συγκρίσεις* καὶ *παρατηρήσεις* πλησιάζουν εἰς τὸ ἱστορικὸν γένος, διότι κατὰ τὴν ἐξεικονισὴν πράξεων, συμβεβηκότων, καταστάσεων κ.τ.τ. τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου πορροεμβάλλει ὁ συγγραφεὺς ὅσα διενόηθη ἢ καὶ συνησθάνθη κατὰ τὴν σύγκρισιν ἢ παρατήρησιν τῶν ἀντικειμένων.

ΘΕΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

---

1. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος.
2. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν οἰκογένειαν τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ κράτος.
3. Περί τῆς ἀξίας τῶν νόμων διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς κοινωνίας.
4. Ποία τὰ ἐκ τῆς εἰρήνης προερχόμενα ἀγαθὰ.
5. Διατί ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις θεωρεῖται τὸ σημαντικώτερον γεγονός τῆς ἱστορίας τοῦ Ἔθνους μας.
6. Ποιοὶ οἱ σπουδαιότεροι παράγοντες τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21.
7. Ἡ σημασία τῶν μέσων συγκοινωνίας ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ πολέμου.
8. Αἱ ἐκ τῆς ἀλληλεγγύης ἐν εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ προερχόμεναι ὠφέλειαι.
9. Ποία περίοδος τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους εἶναι σπουδαιότερα.
10. Τί ἀναμένει τὸ Ἔθνος ἀπὸ τοῦ νέου.
11. Οἱ ἐφευρέται εἶναι εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος.
12. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ ἐνδοξοτέρα χώρα τοῦ κόσμου.
13. Τί ὀφείλει ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικόν.
14. Πῶς ἐκτελεῖται ἡ ἐσωτερικὴ συγκοινωνία τῶν Ἀθηνῶν.

15. Πῶς παρουσιάζεται ἡ φύσις κατὰ τὴν ἀνοιξιν.

16. Ἡ ἐργατικότητα, ἡ θέλησις, ἡ ἀμιλλα καὶ αἱ εὐνοϊ-
καὶ περιστάσεις εἶναι σπουδαῖοι συντελεσταὶ προόδου διὰ
τὰ ἄτομα.

17. Ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς προγόνους μας
τοῦ 21 καὶ τοὺς φιλέλληνας.

18. Αἱ διάφοροι ἐφευρέσεις συνετέλεσαν εἰς τὴν καλ-
λιτέρευσιν ἢ εἰς τὴν χειροτέρευσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου;

19. Ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς εἶναι τέλειος, ὥστε νὰ εὐ-
ημερήσῃ ἡ ἀνθρωπότης;

20. Διατί ἐορτάζομεν τὴν Ἐθνικὴν μας ἐορτὴν καὶ
ποῖαν ἐπίδρασιν ἀσκεῖ εἰς ἡμᾶς ὁ ἐορτασμὸς αὐτῆς.

21. Ἡ πάλη ἢ ἡ ἀλληλεγγύη τῶν κοινωνικῶν τάξεων
συντελεῖ εἰς τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν;

22. Οἱ Ἕλληνες εἶναι διδάσκαλοι ὄλων τῶν λαῶν.

23. Ἡ ἐργασία εἶναι καθῆκον κοινωνικὸν παντὸς πολί-
του.

24. Ἡ ἀνθρωπότης εἶναι εὐγνώμων πρὸς τὴν Ἑλλάδα.
διότι ἀπ' αὐτῆς ἔλαβε τὸν πολιτισμὸν.

25. Ἡ μὲν ἐλευθερία εἶναι τὸ ὑψιστον τῶν ἀνθρωπίνων
ἀγαθῶν, ἡ δὲ δουλεία τὸ χειρίστον κακόν.

26. Εἰς ποῖαν ἱστορικὴν περίοδον ἡ Ἑλλάς εἶχε τὴν με-
γαλυτέραν ἀκμὴν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν.

27. Διατί ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Μέγας Κωνσταν-
τῖνος θεωροῦνται ἐξαιρετικαὶ φυσιογνομίαι.

28. Οἱ νικηταὶ πρέπει νὰ εἶναι μεγαλόψυχοι πρὸς τοὺς
ἡττημένους.

29. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι συνεχῆς καὶ σκληρὸς
ἀγὼν μέχρι θανάτου.

30. Πῶς ἐκδηλῶνει ἕκαστον ἔθνος τὴν τιμὴν καὶ τὴν
εὐγνωμοσύνην πρὸς τὰ μεγάλα τέκνα του.

31. Ὀφείλομεν νὰ σεβώμεθα τοὺς γονεῖς μας, τοὺς δι-
δασκάλους καὶ τοὺς ἄρχοντας.

32. Πρέπει νὰ εἰμεθα εὐγνώμονες πρὸς τοὺς προγόνους
μας τοῦ 21 καὶ τοὺς πατέρας τοῦ 12 - 13.

33. Ἐξερράγη ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας ἡ ἐπανάστασις τοῦ 21 ἢ εὐμενεῖς;

34. Ἡ συμβολὴ τῶν φιλελλήνων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν.

35. Εὐγνωμοσύνην ὀφείλομεν πρὸς τοὺς φιλέλληνας.

36. Ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους εἶναι τοῦ κόσμου ὅλου ἱστορία.

37. Αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι ἔδωσαν τὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

38. Ἡ Ρώμη καὶ αἱ Ἀθῆναι εἶναι αἱ ἐνδοξότεραι πόλεις τοῦ κόσμου.

39. Διὰ μὲν τῆς ὁμονοίας αἱ μικραὶ δυνάμεις αὐξάνουσιν διὰ δὲ τῆς διχονοίας αἱ μεγάλαι φθείρονται.

40. Ἡ ἀξία τῶν μέσων συγκοινωνίας καὶ ἐπικοινωνίας διὰ τὸν ἄνθρωπον.

41. Οἱ ἔμποροι εἶναι φορεῖς τοῦ πολιτισμοῦ.

42. Ποῖα στάδια ἠκολούθησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ ἀνθρωπότης διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν βαθμίδα τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ.

43. Ποία ἡ σημασία τῆς πτώσεως τῆς Κων(σταντινουπόλεως) διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

44. Περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν μέσων συγκοινωνίας.

45. Ποῖοι οἱ σημαντικώτεροι σταθμοὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας.

46. Τὰ Ἔθνη εὐημεροῦν ὅταν οἱ μὲν ἄρχοντες εἶναι χρηστοὶ οἱ δὲ πολῖται φίλεργοι καὶ φιλόνομοι.

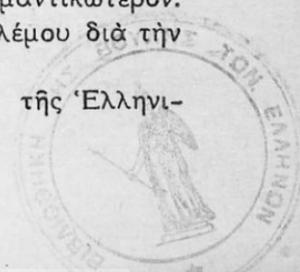
47. Πρέπει νὰ ὑπακούωμεν εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος μας.

48. Ποῖαι ἐφευρέσεις εἶναι εὐεργετικώτεραι εἰς τὸν ἄνθρωπον.

49. Ποῖον γεγονὸς τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, θεωρεῖται τὸ σημαντικώτερον.

50. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ παγκοσμίου πολέμου διὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὴν Ἑλλάδα.

51. Ποῖα τὰ σημαντικώτερα ἐλαττώματα τῆς Ἑλληνι-

κῆς φυλῆς καὶ ποίαν ροπὴν ἤσκησαν ταῦτα ἐπὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

52. Ποίας ἀξιώσεις ἔχει ἡ πατρίς ἀπὸ τοῦς πολίτας καὶ δὴ τοῦς στρατιωτικοῦς ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ πολέμου.

53. Ποία εἶναι τὰ κυριώτερα στάδια πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

54. Ἡ διαπαιδαγώγησις, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ εἰρήνη ἐξασφαλίζουν τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν.

55. Ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς ἢ ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς εἶναι ὑπέρτερος;

56. Διὰ ποίους λόγους ἔχασε ἡ Ἑλλὰς τὴν ἐλευθερίαν της.

57. Ἡ στρατιωτικὴ ὑποχρέωσις εἶναι τιμητικὸν καθήκον παντὸς πολίτου.

58. Πῶς τιμᾷ ἡ πατρίς τοῦς ὑπὲρ αὐτῆς πεσόντας.

59. Τίνα τὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ τῶν μαχῶν Θερμοπυλῶν καὶ τῆς Ἀλαμάνας.

60. Διατὶ πᾶς ἄνθρωπος ἀγαπᾷ περισσότερο τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα.

61. Οἱ Περσικοὶ πόλεμοι ἔχουν μεγίστην σημασίαν οὐμόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ δι' ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.

62. Ὁ αἰὼν τοῦ Περικλέους εἶναι ἐνδοξότατος ἀλλὰ καὶ ὀλέθριος διὰ τοῦς Ἀθηναίους (Ἑλλάδα).

63. Αἱ ἐκ τῆς Τυπογραφίας ὠφέλειαι.

64. Ἡ κυριαρχία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς φύσεως.

65. Διατὶ οἱ Ἕλληνες εἶναι παγκόσμιος λαός.

66. Ποῖαι αἱ ἐνδοξότεραι πόλεις τοῦ κόσμου.

67. Ἡ φυσικὴ κλίσις, ἡ μάθησις καὶ ἡ ἄσκησις εἶναι στοιχεῖα ἀπαραίτητα πρὸς εὐδοκίμησιν παντὸς καὶ δὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ.

68. Ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ εἶναι ἀρμονικὴ.

69. Ἡ πειθαρχία, ὡς οἱ πάντες λέγουσιν, εἶναι τῆς εὐπραξίας ἢ γενέτειρα.

70. Ἡ ἐργασία καὶ ἡ οἰκονομία εἶναι πηγὴ περιουσίας.
71. Εἰς ποίας κυρίως ἠθικὰς δυνάμεις ὀφείλονται οἱ νικηφόροι πόλεμοι 12—13.
72. Ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ πειθαρχία τῶν πολιτῶν καὶ ἡ ἀρχὴ ἑνὸς ἀνδρὸς εἰς τε τὸν στρατὸν καὶ τὴν πολιτείαν ἀπεργάζεται ἐσωτερικὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους.
73. Οἱ μὲν ἄρχοντες πρέπει νὰ ἐκτελοῦν τοὺς νόμους οἱ δὲ πολῖται νὰ ὑπακούουν εἰς αὐτοὺς.
74. Διὰ ποίους λόγους διατηροῦμεν στρατόν.
75. Ποῖαι ὠφέλεια προέρχονται ἀπ' τὰ δάση.
76. Ποῖαι αἱ ἐκ τῶν ζώων ὠφέλεια διὰ τὸν ἄνθρωπον.
77. Διατί πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τὰ ζῶα,
78. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.
79. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.
80. Ποίαν σπουδαιότητα ἔχει ἡ τέχνη διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ δὴ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ.
81. Ποία περίοδος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ καλλιτέρα καὶ χρησιμωτέρα.
82. Ποῖα κυρίως αἰσθήματα προκαλεῖ εἰς τὴν ψυχὴν μας ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας.
83. Ποῖον πολεμικὸν γεγονός τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος προξενεῖ μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν.
84. Ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης εἶναι πεπολιτισμένη;
85. Ἀφοῦ τέλος τοῦ βίου μας εἶναι ὁ θάνατος, προτιμότερος εἶναι ὁ ἔντιμος.
86. Διατί πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τὴν ἐξοχὴν καὶ τὴν γυμναστικὴν.
87. Διατί ἡ ὑγεία εἶναι προτιμότερα τοῦ πλοῦτου.
88. Ἡ δόξα εἶναι προτιμότερα τοῦ πλοῦτου.
89. Ποῖα συναισθήματα γεννῶνται εἰς τὴν ψυχὴν μας κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου.
90. Ποῖαι ἐφευρέσεις συνετέλεσαν εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

91. Ὁ ἐπιστήμων ὡς κοινωνικός παράγων.
92. Ὁ στρατὸς εἶναι πρακτικὸν κοινωνικὸν σχολεῖον.
93. Ἡ γνῶσις τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους μας εἶναι καθήκον ἱερὸν.
94. Ποῖα τὰ διδάγματα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διχονοίας.
95. Διατί οἱ ξένοι καὶ δὴ οἱ διανοούμενοι ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλλάδα.
96. Μέγα κακὸν εἶναι ὁ πόλεμος, ἀλλὰ ἡ δουλεία εἶναι χεῖριστον.
97. Πρέπει νὰ περιθάλπωμεν τὸν πλησίον.
98. Ποία ἡ σημασία τῶν νεωτέρων ἐφευρέσεων διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.
99. Ποῖα εἶναι τὰ ἀγαθὰ τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ.
100. Ἡ σημασία τῆς συνεργασίας τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ κοινωνίᾳ.
101. Αἱ φυσικαὶ (θετικαὶ) ἐπιστήμαι συνετέλεσαν εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.
102. Ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραίτητος παράγων κοινωνικῆς εὐημερίας καὶ πολιτισμοῦ.
103. Ὁ ὑπὲρ ἐλευθερίας θάνατος εἶναι πάντοτε ἔνδοξος.
104. Οἱ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνες ὑπῆρξαν πάντοτε ἀποφασιστικοὶ καὶ τραχεῖς.
105. Ποῖα τὰ καθήκοντα πρὸς τοὺς γονεῖς, τὸν πλησίον καὶ τὴν πατρίδα.
106. Ἡ ἄμιλλα εἶναι ἀπαραίτητος καὶ σημαντικὸς συντελεστὴς τῆς εὐημερίας τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας.
107. Περὶ τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν διδαγμάτων.
108. Ὁ γεωργὸς καὶ ὁ ἔμπορος εἶναι συντελεσταὶ κοινωνικῆς εὐημερίας.
109. Ἡ στρατιωτικὴ σταδιοδρομία δὲν εἶναι ἐπάγγελμα ἀλλ' ἀξίωμα.
110. Τίς ἡ ἀξία καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργατικότητος.

111. Ποῖαι αἱ ἀρεταὶ ἐνὸς στρατιωτικοῦ.
112. Διατί εἶναι ὑψίστη ὑποχρέωσις ἢ ἀφοσίωσις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα.
113. Ὅταν οἱ ἄρχοντες εἶναι χρηστοὶ καὶ οἱ πολῖται φιλόνομοι, τὸ ἔθνος εὐημερεῖ.
- 114 Ἡ φιλοτιμία, ἢ ἐργατικότης καὶ ἡ θέλησις εἶναι ἀξιολογώταται ἀνθρώπιναι ἀρεταί.
- 115 Οἱ Μηδικοὶ πόλεμοι ἢ οἱ ἀγῶνες τοῦ 21 διεγείρουν μεγαλύτερον θαυμασμὸν εἰς ἡμᾶς;
116. Ὅφειλομεν νὰ εἴμεθα Ἐθνικισταί.
117. Αἱ σκέψεις μου διὰ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας.
118. Ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἀσύστατος, διότι ἐπιζητεῖ τὴν κατάλυσιν τῶν αἰώνιων ἀξιών ἐφ' ὧν ἐρείδεται ἡ ἀνάπτυξις παντὸς ἔθνους.
119. Φιλοπάτριδες εἶναι καὶ οἱ ἐξασφαλιζόντες εἰς τὴν πατρίδα φίλους καὶ συμμάχους.
120. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀξιωματικοῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν, τὰς προϊσταμένας του ἀρχὰς καὶ τὴν πολιτείαν.
121. Τὰ ὑλικά καὶ πνευματικά ἀγαθὰ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ εἶναι κοινὰ δι' ὅλους.
122. Τί ἀναμένει τὸ ἔθνος ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς.
123. Τοὺς δικαίους πολέμους ἐπιβάλλει καὶ ἡ Χριστιανικὴ ἠθική.
124. Ποῖα σωματικά, πνευματικά καὶ ἠθικὰ προσόντα πρέπει νὰ ἔχη ὁ ὑποψήφιος Στρατιωτικῆς Σχολῆς.
125. Τὸ ἄτομον ἐν σχέσει μὲ τὴν οἰκογένειαν, τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀνθρωπότητα.
126. Διὰ τῶν ἀγώνων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21 καὶ τῶν μετέπειτα πολέμων τοῦ 12 καὶ 13 ἐξεπληρώθησαν αἱ ἔθνικαί μας βλέψεις.
127. Οἱ φιλοπάτριδες ὀφείλουν νὰ παρέχουν εἰς τὴν πατρίδα φίλους καὶ συμμάχους παρά ἐχθρούς.
128. Διὰ νὰ εὐημερήσῃ ἐν κράτος πρέπει οἱ μὲν ἄρχοντες νὰ εἶναι χρηστοὶ οἱ δὲ πολῖται νομοταγεῖς.

129. Ποία ἐκ τῶν ἀντιμαχομένων θεωριῶν διεθνισμοῦ καὶ ἐθνισμοῦ πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ.

130. Οἱ Ἕλληνες ἀνεδείχθησαν ἡρώϊκοὶ οὐ μόνον εἰς ἔργα πολεμικὰ ἀλλὰ καὶ πολιτισμοῦ

131. Οἱ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος Ἕλληνες ἢ οἱ τοῦ παρόντος εἶναι εὐτυχέστεροι ὡς Ἔθνος;

132. Διὰ ποίους λόγους ἕκαστον ἔθνος εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ διατηρῇ στρατόν.

133. Ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα πολιτισμοῦ μιᾶς χώρας.

134. Ποία ἢ ἐπίδρασις τῶν ἐμφυλίων πολέμων ἐπὶ τὴν παρακμὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος.

135. Τὸ Σπαρτιατικὸν ἢ τὸ Ἀθηναϊκὸν πολίτευμα προσαρμόζεται εἰς τι ἔθνος ὑπὸ τὰς σημερινὰς διεθνεῖς συνθήκας;

136. Ἀνέκαθεν ἢ Ἑλλάς διεξάγει ἀγῶνας δικαίους, διότι οὔτοι ἦσαν ἢ ἀπελευθερωτικοὶ ἢ πρὸς διάδοσιν τοῦ πολιτισμοῦ.

137. Ἡ πρόβλεψις ὅτι ὁ μελλοντικὸς πόλεμος θὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα καταστρεπτικώτατα ἤγαγεν τοὺς λαοὺς εἰς συμφωνίας πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης.

138. Σημαντικώταται περίοδοι τῆς σγκοσμίου ἱστορίας εἶναι τῆς ἀναγεννήσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως

139. Ἡ σημασία τῆς πειθαρχίας διὰ τὴν οἰκογένειαν, τὴν κοινωνίαν, τὴν πολιτείαν καὶ τὸν στρατόν.

140. Ὁ λαὸς ὁ θέλων τὴν πολιτικὴν του ἐλευθερίαν πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἔτοιμος πρὸς πόλεμον.

141. Ἡ φιλοπονία, τὸ θάρρος καὶ ἡ αἰσιοδοξία εἶναι στοιχεῖα ἀπαραίτητα διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

142. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου εἶναι καταστροφὴ τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ κοινωνικὴ καὶ ἠθικὴ ἐξαχρείωσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις.

143. Ὁ Στρατὸς πρέπει νὰ εἶναι ὄργανον ἐθνικῆς ἀμύνης.

144. Ἀξιόμαχος εἶναι ὁ στρατὸς ὁ ἐξωπλισμένος καὶ δι' ἠθικῶν δυνάμεων, ὧν σημαντικώτεραι εἶναι ἡ αὐτὰπάρνησις ἢ ἐγκαρτέρησις καὶ ἡ πειθαρχία.

145. Ἡ ἐργασία εἶναι πηγὴ εὐτυχίας.

146. Ἡ πειθαρχία, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ αὐτὰπάρνησις καὶ

ἡ θρησκευτικὴ πίστις εἶναι ἀκαταγώνιστοι ἠθικαὶ δυνάμεις δι' ἓν στράτευμα.

147. Ἡ πρόδος ἐκάστου ἀτόμου εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν προσωπικότητά του.

148. Δικαίωμα ζωῆς ἔχουν μόνον οἱ ἐργαζόμενοι.

149. Ἡ ἐργασία εἶναι κοινωνικὸν καθήκον.

150. Τὸ φυσικὸν καὶ τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον ἐπιδρῶν ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἀτόμου.

151. Περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν μέσων συγκοινωνίας.

152. Ἡ μὲν εἰρήνη θὰ παραμείνῃ ὄνειρον τῶν φιλοσόφων καὶ πόθος τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ δὲ πόλεμος θὰ εἶναι ἔσασαι ἡ πραγματικότης.

153. Ἡ ἰδέα τῆς εἰρήνης εἶναι οὐτοπία, ὁ δὲ πόλεμος ἡ σκληρὰ πραγματικότης.

154. Ἡ ἐργασία καὶ ἡ οἰκονομία εἶναι πηγαὶ περιουσίας.

155. Ποῖται κυρίως ἐφευρέσεις ἔδωσαν δύναμιν εἰς τὸν ἄνθρωπον πρὸς ὑποταγὴν τῶν στοιχείων τῆς φύσεως.

156. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι κυρίαρχος τῆς φύσεως.

157. Ποία περίοδος τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους εἶναι σημαντικώτερα καὶ θαυμαστοτέρα.

158. Αἱ ἐκ τῆς μελέτης ὠφέλεια.

159. Διατί ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις εἶναι σημαντικώτατον ἱστορικὸν γεγονός τοῦ ἔθνους.

160. Ἐκ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ χρόνου ἐξαρτᾶται ἡ εὐδοκίμησις ἡμῶν ἐν τῇ ζωῇ.

161. Στρατοὶ ἐξωπλισμένοι δι' ἠθικῶν δυνάμεων εἶναι ὑπέρτεροι τῶν ἐφωδιασμένων δι' ὑπερτέρων ὑλικῶν τοιούτων.

162. Ἡ μὲν ἐλευθερία εἶναι μέγιστον ἀγαθόν, ἡ δὲ δουλεία χεῖριστον κακὸν διὰ τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη.

163. Νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ Ἑλλάς ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν βωμὸς ἐλευθερίας.

164. Ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες ἀγωνίζονται ὑπὲρ πίστεως, πατρίδος καὶ ἐλευθερίας.

165. Διατί ἡ ἐλευθερία εἶναι τὸ πολιτιμότερον ἀνθρώπινον ἀγαθόν.

166. Ἡ ἐλευθερία ὀδηγεῖ τὰ ἔθνη εἰς εὐδαιμονίαν καὶ δόξαν.

167. Ἐφόσον ἡ ΚΤΕ δὲν ἐξασφαλίζει τὴν εἰρήνην, δέον ἕκαστον ἔθνος νὰ εἶναι ἕτομον πρὸς πόλεμον.

168. Ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους κατὰ τοὺς πολέμους 12 - 13.

169. Ποῖα τὰ σημαντικώτερα αἷτια τῶν πολέμων.

170. Διατί ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία θεωρεῖται καὶ ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

171. Ποῖον πολεμικὸν γεγονός τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τοῦ 21 οῦ αἰῶνος προξενεῖ μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν.

172. Ἡ γνώσις τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας εἶναι καθήκον ἱερόν.

173. Διὰ τῆς ὁμονοίας αἱ μικραὶ δυνάμεις αὐξάνουν διὰ δὲ τῆς διχονοίας καὶ αἱ μεγάλαι φθείρονται.

174. Ποῖα δεινὰ προέκυψαν κατὰ καιροὺς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐκ τῆς διχονοίας.

175. Τὰ ἐκ τῆς ἀλληλεγγύης ἐν εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ προερχόμενα ἀγαθὰ.

176. Ἡ ἀξία τῆς πειθαρχίας διὰ τὴν οἰκογένειαν, τὴν κοινωνίαν, τὴν πολιτείαν καὶ διὰ τὸν στρατόν.

177. Ἡ ὑπακοή εἰς τοὺς νόμους καὶ ἡ πρὸς τὰς ἀρχὰς εὐπειθεία εἶναι καθήκον παντὸς πολίτου.

178. Ποῖα τὰ ἐκ τῆς δικαιοσύνης διὰ τὴν κοινωνίαν ἀπορρέοντα ἀγαθὰ.

179. Ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῆς φιλοπατρίας τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀρχαίων, μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων χρόνων.

180. Ἡ συμβολὴ τοῦ φιλελληνισμοῦ εἰς τὴν εὐδόωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21.

181. Ὅφειλομεν εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς φιλέλληνας τοῦ 21 καὶ πῶς ἐξεδηλώθη αὕτη;

182. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις ἐξερράγη ὑπὸ εὐμενεῖς ἐσωτερικὰς συνθήκας καὶ δυσμενεῖς τοιαύτας ἐξωτερικὰς.

183. Πῶς ὑπεδέχθησαν οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ τῆς Εὐρώπης τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν.

184. Διατί ἡ Ἑλλάς ἀσκεῖ γόητρον καὶ προκαλεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην παντός διανοουμένου;
185. Διὰ νὰ εὐδοκιμήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν πρέπει νὰ ἔχωμεν αὐτοπεποίθησιν.
186. Ἡ ζωὴ εἶναι διαρκῆς καὶ σκληρὸς ἀγὼν, εἰς ὃν νικᾷ ὁ ἔχων ἰσχυρὰν θέλησιν.
187. Διατί οἱ Ἕλληνες θεωροῦνται διδάσκαλοι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.
188. Ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς μας εὐεργέτας.
189. Οἱ ἐφευρέται εἶναι τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέται.
190. Πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τὰ ζῶα.
191. Οἱ γεωργοὶ εἶναι παράγοντες τῆς εὐημερίας ἑνὸς Ἐθνους.
192. Παράγοντες κοινωνικῆς εὐδαιμονίας εἶναι μόνον οἱ ἠθικοὶ ἐπιστήμονες.
193. Τὰ βιβλία εἶναι οἱ καλλίτεροί μας φίλοι.
194. Διὰ ποίους λόγους ἐπεκράτησεν ὁ χριστιανισμὸς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.
195. Ὁ Ἀλέξανδρος δικαίως ἐπωνομάσθη μέγας.
196. Διατί ἡ ἱστορία ἐπωνόμασε μεγάλους τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Κωνσταντῖνον.
197. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἀρχαίου κόσμου.
198. Ποία ἡ σημασία τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ.
199. Διατί ἡ Ἑλλάς εἶναι χώρα ἔνδοξος.
200. Διὰ ποίους λόγους ἀπώλεσεν κατὰ καιροὺς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάς.
201. Ὁ χριστιανισμὸς συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξύψωσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.
202. Ποιοὶ ὑπῆρέτησαν περισσότερο τὸν πολιτισμὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἢ οἱ Σπαρτιᾶται.
203. Εἰς ποίους κυρίως λόγους ὀφείλονται αἱ νίκαι τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοὺς Μηδικοὺς πολέμους.
204. Ποῖα τὰ κυριώτερα ἐλαττώματα καὶ προτερήματα

τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, καὶ ποίαν ἐπιρροὴν εἶχον ταῦτα εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἑθνικοῦ βίου.

205. Τί κυρίως πρέπει νὰ λάβῃ τις ὑπ' ὄψει ἐν τῇ ἐκλογῇ ἐπαγγέλματος.

206. Εἰς τὰ ἀτυχήματα δοκιμάζονται πρὸ πάντων οἱ φίλοι.

207. Περὶ τῆς συμβουλῆς τῶν ἀρματωλῶν καὶ κλεφτῶν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 21.

208. Περὶ τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρέωσης.

209. Διὰ ποίους λόγους ἡ ἐποχὴ τοῦ Περικλέους ὠνομάσθη χρυσοῦς αἰὼν.

210. Ποίαν ἐπίδρασιν ἔχει ἡ ἐφεύρεσις τῆς τυπογραφίας ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου.

211. Ποῖα εἶναι τὰ ἰδανικὰ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

212. Ποῖαι πρόοδοι τῆς Ἑθνικῆς μας ἱστορίας εἶναι σημαντικώτεροι.

213. Περὶ τῆς συγκοινωνίας κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ σήμερον.

214. Διὰ ποίους λόγους οἱ Ἕλληνες δικαιούμεθα νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι.

215. Ὑπὲρ ποίων ἰδανικῶν ἀγωνίζεται ἀνέκαθεν ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ.

216. Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία ἔχει κοσμοϊστορικὴν σημασίαν.

217. Ἡ συμβολὴ τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸν πολιτισμὸν.

218. Ποῖοι μεγάλοι ἄνδρες προσέφεραν μεγαλύτερας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους.

219. Αἱ Ἀθῆναι ἢ ἡ Σπάρτη ἐπολέμησαν ἀποτελεσματικώτερον κατὰ τῶν Περσῶν.

220. Ἡ σημασία τῶν ἐν Θερμοπύλαις καὶ Ἀλαμάναι μάχων εἶναι μεγίστη.

221. Οἱ Ἕλληνες ἀνεδείχθησαν ἡρώϊκοὶ τόσον κατὰ τοὺς περσικοὺς πολέμους ὅσον καὶ κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ 21.

222. Αί θετικάί ἢ αἰ θεωρητικάί ἐπιστήμαι συνετέλεσαν εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

223. Ἡ Ἑλλάς θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ. (Τρικούπης)

224. Αἱ πνευματικάί καὶ χειρωνακτικάί ἐργασίαι τῶν ἀνθρώπων ὁμοῦ παράγουν τὸν πολιτισμόν.

225. Ἐκαστον ἄτομον εἶναι ὑπηρετικὸν μέλος τῆς κοινωνίας ἐν ἣ ζῆ.

226. Διατί εἰς τινὰς περιστάσεις πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν μᾶλλον τὴν πατρίδα μας παρά ἡμᾶς αὐτοὺς.

227. Ἡ Ἑλλάς ἐξεπολίτισεν τὸ ἀνθρώπινον γένος διὰ τοῦτο ὀφείλουν οἱ λαοὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτήν.

228. Ὁ πατριωτισμὸς καὶ ὁ κοσμοπολιτισμὸς δυνατὸν νὰ συνυπάρχουν.

229. Διατί ἐκ τῆς πάλης ἔθνισμοῦ καὶ διεθνισμοῦ ἐπεκράτησεν ὁ ἔθνισμός.

230. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα μας δὲν ἀποκλείει τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους λαοὺς ἀγάπην.

231. Ποῖοι λόγοι δημιουργίας τοῦ ἐμπορίου.

232. Ποῖος ὁ σκοπὸς τῶν στρατιωτικῶν Σχολῶν.

233. Ποῖα ἢ ἀποστολὴ τοῦ Πανεπιστημίου.

234. Τὸ ἐμπόριον εἶναι παράγων γνωριμίας μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ διεθνοῦς ἀλληλεγγύης.

235. Εἰς τί ὀφελοῦν τὴν Ἑλλάδα τὰ ἔργα ὁδοποιίας.

236. Πότε ὁ ἄνθρωπος εἶναι πραγματικὰ ἐλεύθερος.

237. Περὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῶν Ἑλλήνων ἀνέκαθεν.

238. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸ Κράτος τῶν ὑποχρεώσεων τούτου πρὸς τὸν πολίτην.

239. Ὁ στρατὸς εἶναι μέγα πρακτικὸν κοινωνικὸν Σχολεῖον.

240. Διατί ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ πειθαρχία τῶν πολιτῶν καὶ ἡ ἀρχὴ ἐνὸς ἀνδρὸς εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὴν πολιτείαν ἀπεργάζεται τὴν ἐσωτερικὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους.

241. Ἡ ἀκμὴ τῶν Ἀθηνῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

242. Διατί μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο ἡ ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς Σπάρτης;

243. Διατί ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία ἔχει κοσμοϊστορικὴν σημασίαν;

244. Ποῖαι αἱ διαφοραὶ τοῦ χαρακτηῆρος καὶ τῆς πολιτικῆς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Λακεδαιμονίων.

245. Αἱ διαφοραὶ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων.

246. Ποίας ὑπηρεσίας παρέσχον εἰς τὸν πολιτισμὸν αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι;

247. Ποῖα διδάγματα δυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν ἀπὸ τοὺς Περσικοὺς πολέμους.

248. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Σωκράτους ἐπὶ τῶν συγχρόνων του.

249. Κατὰ τί ὠφέλησεν ὁ Σωκράτης τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς του.

250. Ποία ἡ γνώμη σας περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Δημοσθένους.

251. Περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ Σπάρτῃ ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν.

252. Συγκρίνατε τὰ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Ἀριστείδου.

253. Συγκρίνατε τὴν πολιτικὴν τοῦ Δημοσθένους πρὸς τὴν τοῦ Ἴσοκράτους.

254. Περὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ Σωκράτους, τοῦ Περικλέους, τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, Ἰουστίνιανου, Μ. Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνου 12ου, Λεωνίδα.

255. Συγκρίνατε τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὴν τῆς Σπάρτης.

256. Διατί ἡ σημασία τῶν Ἀθηνῶν, Ρώμης καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἶναι κοσμοϊστορικὴ.

257. Ἡ σπουδαιότης τῆς εὐγλωττίας εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα.

258. Ποῖαι εἶναι αἱ σπουδαιότεραι ἀρεταὶ τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. (πολεμικαί, πολιτικαί, διανοητικαί, ἐπιστήμη τέχνη - γράμματα.

259. Ποῖος διεγείρει περισσότερο τὴν συμπάθειάν σας ὁ Μιλτιάδης ἢ ὁ Λεωνίδα.
260. Ἡ Ἱστορία πῶς μορφώνει τὸν ἄνθρωπον;
261. Τὸ παρελθὸν εἶναι διδάσκαλος τοῦ μέλλοντος.
262. Ἡ γνώμη ὅτι οἱ αἰῶνες ἀντιγράφουν ἀλλήλους, διακαιολογεῖται ὑπὸ τῆς Ἱστορίας;
263. Νά ἀποδείξετε ἱστορικῶς ὅτι εἶναι ὀρθὴ ἡ γνώμη: Διὰ μὲν τῆς ὁμονοίας καὶ αἱ μικραὶ δυνάμεις αὐξάνουν, διὰ δὲ τῆς διχονοίας καὶ αἱ μέγιστα φθείρονται.
264. Ἡ ἐπίδρασις τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.
265. Κατὰ πόσον ἐπέδρασεν ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς.
266. Ἡ χρῆσις τῶν ἀτμοπλοίων, σιδηροδρόμων καὶ τηλεγράφων ἐπέδρασεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ
268. Ἡ σημασία τῆς χρήσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ διὰ τὴν πρόοδον τῆς σημερινῆς κοινωνίας.
269. Ἄνευ τῆς ἐλευθερίας τί θὰ ἦτο ἡ Ἑλλάς; ἄνευ τῆς Ἑλλάδος τί θὰ ἦτο ὁ κόσμος;
270. Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ὁ ἄρτος τῶν λαῶν (Σατωβριάν).
271. Οἱ μεγάλοι ἄνδρες εἶναι φάροι τῆς ἀνθρωπότητος, ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἐχάνετο αὕτη εἰς τὸ ἄπειρον ὠκεανὸν τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀποθηριώσεως.
272. Ἡ Ἑλλάς πλέει εἰς πέλαγος θυμάτων μετὰ τὸ μέτωπον ὑψηλά.
273. Λαὸς βαδίζων πρὸς τὸν θάνατον τραγουδῶν, βαδίζει πρὸς τὴν ζωὴν.
274. Ὁ νόμος ἀποτελεῖ, τὸ καλλίτερον φόβητρον διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐνδέχεται νὰ γίνουν ἐγκληματῖαι ἐκ περιστάσεως.
275. Μεγαλυτέρα τιμὴ πρὸς τοὺς προγόνους μας, εἶναι νὰ τοὺς ἐγκωμιάζωμεν ὀλιγότερον μετὰ λόγους, καὶ νὰ τοὺς ὁμοιάζωμεν περισσότερο μετὰ ἔργα.

276. Ἡ μὲν φύσις ἄνευ μαθήσεως εἶναι τυφλόν, ἡ δὲ μάθησις ἄνευ φύσεως ἐλλειπές, ἡ δὲ ἄσκησις ἄνευ τῶν δύο ἀτελές.

277. Οἱ νικηταὶ πρέπει νὰ εἶναι μεγαλόψυχοι πρὸς τοὺς ἡττημένους.

278. Διατί ἡ ἐποχὴ τοῦ Περικλέους ἐκλήθη χρυσοῦς αἰῶν;

279. Ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες διεξήγαγον πολέμους δικαίους.

280. Διὰ ποίους λόγους οἱ ξένοι καὶ δὴ οἱ διανοούμενοι ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλλάδα.

281. Ποία ἡ ἀληθινὴ ἀποστολὴ τῆς ἐπιστήμης.

282. Αἱ γνώσεις ἢ τὸ ἦθος ἔχουν μεγαλυτέραν ἀξίαν.

283. Οἱ πλούσιοι ἢ οἱ πτωχοὶ προοδεύουν περισσότερον.

284. Πρέπει ν' ἀγαπᾶτε τὴν ἀρετὴν, τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀνθρωπότητα.

285. Ποία ἡ συμβουλή καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας ἔντε τῇ Κοινωνίᾳ καὶ τῷ Κράτει.

286. Ποῖος ὁ θεσμὸς τῶν Ἀρχικῶν.

287. Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς ἀστυν)κῆς σχολῆς, ὑπ)μῶν καὶ ἀνχ)κῶν.

288. Ποία τὰ γενικὰ καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας.

289. Ποῖος ὁ σεβασμὸς τῶν Ἀστυνομικῶν πρὸς τοὺς πολίτας, ἀνωτέρους τῶν καὶ συναδέλφους τῶν.

290. Περί πειθαρχίας (ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ).

291. Διὰ τίνα λόγον ἐκλέξατε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ἀστυνομικοῦ.

292. Ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ ἠθικὰ προσόντα τῶν Ἀστυνομικῶν.

293. Ποία ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς τοὺς πολίτας.

294. Διὰ τίνα λόγον ἀπαγορεύεται νὰ κάθωνται οἱ Ἀστυνομικοὶ εἰς τὰ δ)χήματα.

295. Περί συναδελφότητος καὶ ἀλληλεγγύης.

296. Διὰ τίνα λόγον καθιερώθη ὁ χαιρετισμὸς ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ.

297. Ποῖα εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι τὰ ἰδανικά τοῦ ἐμπορίου.
298. Ποῖα τὰ αἷτια τὰ ὁποῖα συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἐμπορίου.
299. Διὰ τοῦ ἐμπορίου δημιουργεῖται διεθνῆς ἀλληλεγγύη.
300. Ποῖαι ἀνάγκαι ὤθησαν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἐμπορίου.
301. Ποῖα ὠφέλιμα προκύπτουν διὰ τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὸ ἐμπόριον.
302. Εἰς τί ὠφελοῦν τὰ μέσα συγκοινωνίας τὸ ἐμπόριον.
303. Ἡ συμβολὴ τῆς συγκοινωνίας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου.
304. Εἰς τί ὠφελοῦν τὴν Πατρίδα μας τὰ ἔργα ὁδοποιίας.
305. Τὸ ἐμπόριον ἐπιδρᾷ ἐκπολιτιστικῶς εἰς μίαν χώραν;
306. Διὰ ποίους λόγους οἱ ὄροι τοῦ βίου κατέστησαν δυσχερεῖς.
307. Ποίας ζημίας εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργήσῃ ἡ καταστροφὴ δάσους.
308. Ποῖα τ' ἀγαθὰ καὶ ποῖα τὰ κακὰ τοῦ πλοῦτου.
309. Ποῖαι αἱ ὠφέλειαι αἱ προερχόμεναι ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ.
310. Τί εἶναι προτιμότερον, τὰ ὑλικά ἢ τὰ πνευματικά ἀγαθὰ;
311. Τί εἶναι προτιμότερον, πενία ἔντιμος ἢ πλοῦτος αἰσχροῦς;
312. Ποῖαι ἠθικαὶ ὠφέλειαι προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν.
313. Διατί ἡ ἐργασία εἶναι θησαυρός.
314. Ποῖον τὸ μέλλον ἀτόμου ἢ ὁμάδος, ὅταν δὲν στηρίζωνται εἰς ἰδικὰς τῶν οἰκονομικὰς δυνάμεις.
315. Διατί τὸ Κράτος ἔχει συμφέρον νὰ προτρέπη τοὺς πολίτας πρὸς ἀποταμίευσιν.
316. Τὸ ὕδωρ εἶναι ὠφέλιμον εἰς τὸν ἄνθρωπον.

317. Ποῖα εἶναι τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀγαθὰ.
318. Ποῖα τὰ ἐκ τῆς γεωργίας ἀγαθὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον.
319. Ποῖα τὰ ἐκ τῆς βιομηχανίας ἀγαθὰ.
320. Ὅποῖός τις εἶναι ὁ ἀγροτικός βίος.
321. Τὸ πῦρ εἶναι μέγα εὐεργέτημα διὰ τὸν ἄνθρωπον.
322. Ὅποῖός τις εἶναι ὁ ἀστικός βίος.
323. Ποῖα ἡ χρησιμότης τοῦ δάσους.
324. Ποῖοι λόγοι συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς βιομηχανίας.
325. Ἡ συμβολὴ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν.
326. Ποῖαι εἶναι αἱ βιομηχανικαὶ ἐφαρμογαὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.
327. Ποῖα ἡ δύναμις τῆς κοινῆς γνώμης.
328. Διατί ἕκαστον μέλος τῆς κοινωνίας ὀφείλει νὰ ἐκτιμᾷ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα, νὰ ἔχη γνώσιν τῆς ἀξίας των καί, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, νὰ παρακολουθῇ τὰς προόδους των.
329. Ποῖα ἡ ἀληθινὴ ἀποστολὴ τῆς ἐπιστήμης.
330. Πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀποσοβηθῇ ὁ πόλεμος.
331. Αἱ γνώσεις ἢ τὸ ἦθος ἔχουν μεγαλυτέραν κοινωνικὴν ἀξίαν;
332. Ποῖα ἡ σημασία τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.
333. Διατί πᾶν μέλος τῆς κοινωνίας ὀφείλει νὰ ἔχη τὴν ἰκανότητα νὰ ἐκτιμᾷ πάντα τὰ ἐπαγγέλματα, νὰ ἔχη γνώσιν τῆς ἀξίας των καί, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, νὰ παρακολουθῇ τὰς προόδους των;
334. Ποῖαι εἶναι αἱ γενικαὶ τοῦ τόπου ἀνάγκαι.
335. Πῶς ἀποδεικνύεται ὅτι ἕκαστον ἄτομον ἐν τῇ φύσει εἶναι ὑπηρετικὸν μέλος τοῦ συνόλου.
336. Ποῖος ἄνθρωπος θεωρεῖται προοδευτικός.
337. Εἶναι ὠφέλιμος εἰς τὴν κοινωνίαν ὁ ἔμπορος; Διὰ τί ναὶ ἢ ὄχι; Καὶ κατὰ πόσον.
338. Διατί εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν ὀργάνωσιν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς πάντοτε διαφορὰ διανοίας,

- ταλάντου, χαρακτήρος;
339. Ποίαν κοινωνικήν άνισότητα και ποία άποτελέσματα ταύτης δημιουργούσιν αί προσωπικά άρεταί έκαστου άνθρώπου.
340. Πώς είναι άληθές ότι πάν ό,τι είμεθα τό όφείλομεν εις τούς άλλους.
341. Πώς ό άνθρωπος έχει άνάγκην τής βοηθείας των άλλων.
342. Ποία είναι ή κοινωνική άποψις τής άλληλοασφαλείας.
343. Πώς δυνάμεθα ν' άναγνωρίσωμεν τήν γυναίκα ως κοινωνικόν συντελεστήν.
344. Η δημοσία δύναμις (δικαστήρια, στρατός, στόλος, χωροφυλακή) είναι εις πάντα (και δη εις τόν έμπορον) χρήσιμος; Και διά τί.
345. Ποίαι κλίσεις κυριαρχοσιν έν τή ψυχή μου.
346. Τι είναι ή παιδεία κατά τήν εύτυχίαν, τί δέ κατά τήν δυστυχίαν. Παράδ.
347. Έάν δέν έφευρίσκετο ή τυπογραφία, ποία θα ήτο ή όψις του κόσμου.
348. Τίνες λαοί μέχρι τουδε έξεδήλωσαν διανοητικάς δυνάμεις και πώς διά τούτων άνέπτυξαν τόν κόσμον.
349. Ποίαι είναι αί σημερινά διαθέσεις του "Έλληνοσ. Ποίας πρέπει να καλλιεργήσωμεν. Ποίας ν' άπορρίψωμεν.
350. Διατί ή άνδρεία είναι άρχή τής έλευθερίας και τής εύτυχίας πηγή. Παράδ.
351. Ποίαν ριζικήν επανάστασιν έπετέλεσεν ή διδασκαλία του Ίησοϋ.
352. Ποίον τό ιδεώδες του Θρησκευτικού βίου. Πώς επιτυγχάνεται.
353. Ποίος είναι ό κατά Χριστόν οικογενειακός βίος.
354. Ποίος είναι άληθής χριστιανός.
355. Εις τούς νέους άπαραίτητος ή άνάγκη του άει πράττειν κατά τό θέλημα του Κυρίου.

356. Διὰ τί ἡ σοφία εἶναι μήτηρ πασῶν τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ γνῶσις τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ τῶν αἰτιῶν, ὅφ' ὧν συνέχονται ταῦτα.
357. Διὰ τί προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ κοινωνικὴ σύμπραξις.
358. Διὰ τί ὁ πολίτης δεόν νὰ ἔχη εὐκρίνειαν καὶ θάρρος γνώμης. Ἀποτέλ.
359. Ποία ἡ παγκόσμιος σημασία τῶν Περσικῶν πολέμων.
360. Διὰ τί ὁ αἰὼν τοῦ Περικλέους ἐδημιούργησε καὶ μεγάλα κακά.
361. Διὰ τί ἡ Ἠθικὴ εἶναι ἡ ἐπιστήμη ἡ βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως καὶ ὁ φυσικὸς καὶ ἀναλλοίωτος νόμος, ὁ διέπων πάντα τὰ λογικὰ καὶ ἐλεύθερα ὄντα καὶ διδάσκων τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἠτιολογημένην χρῆσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.
362. Πῶς διὰ τῆς ἀγωγῆς ἀνυψοῦται ὁ ἄνθρωπος εἰς ἠθικὴν ἀξίαν.
363. Διὰ τί εἶναι ὑγιεῖς αἱ κοινωνιστικαὶ ἀντιλήψεις μόναι αἱ πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους κατευθυνόμεναι.
364. Ὅλα τὰ ἀγαθὰ τίποτε δὲν ἀξίζουσι ἄνευ τῆς ἐλευθερίας.
365. Ἄνευ ἐλευθέρας πατρίδος οὐδεμία εὐτυχία δύναται νὰ ὑπάρξῃ.
366. Ἡ συναναστροφή μετ' ἄλλων ἀνθρώπων ἔχει μορφωτικὴν δύναμιν.
367. Ποίας ὑπηρεσίας παρέσχον εἰς τὸν πολιτισμὸν αἱ ἀρχαῖαι Ἀθηναίαι.
368. Ποῖα διδάγματα δυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν ἀπὸ τοῦ Περσικοῦ πολέμου.
369. Σύγκρισις τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἀριστείδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους.
370. Τὸ ἐμπόριον ὡς φορεὺς τοῦ πολιτισμοῦ.

ΘΕΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΔΟΘΕΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΩΝ

Πανεπιστήμιον

1926. 1. Διατί ἀπεφάσισα νὰ σπουδάσω φιλολογίαν.
2. Ἡ συγκοινωνία ὡς παράγων πολιτισμοῦ.
1927. 1. Ποῖον γεγονός τοῦ βίου σας προσελκύει τὴν μεγα-
λυτέραν προσοχὴν σας.
2. Περιγραφή πλατείας ἢ ὁδοῦ Ἀθηνῶν ἢ ἄλλης.
3. Ποῖαι αἱ φιλοδοξίαι ἡμῶν ὡς μελλόντων ἐπιστη-
μόνων.
4. Ποῖαι αἱ ἐντυπώσεις σας ἐκ τοῦ μαθητικοῦ σας
βίου.
5. Ἡ ἐπιστήμη εἶναι εὐεργέτις τῆς ἀνθρωπότητος.
6. Ποῖα σπουδαῖα γεγονότα τῆς ζωῆς μας παρέχουν
μεγάλην ἐντύπωσιν.
7. Ποῖοι λόγοι σᾶς ἠνάγκασαν νὰ σπουδάσετε.
1928. 1. Ποῖα τὰ ἐκ τῆς ἐλευθερίας προκύπτοντα ἀγαθὰ
εἶς τε τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη.
2. Τὰ ἐκ τῆς δικαιοσύνης ἀπορρέοντα ἀγαθὰ.
3. Εἶναι ὠφέλιμα τὰ δάση·
4. Περιγραφή ἐκδρομῆς γενομένης κατὰ τὰς γυμνα-
σιακὰς σπουδὰς.
5. Ποῖα τὰ ἐκ τῆς πειθαρχίας ἀγαθὰ διὰ τε τὰ ἔθνη
καὶ τὰ ἄτομα.
6. Σύγκρισις ἀστικῆς οἰκίας πρὸς ἀγροτικὴν τοι-
αύτην.
1929. 1. Ποῖα τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας ἀγαθὰ.
2. Ποῖα τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης.
3. Ποῖας ἐντυπώσεις ἀπεκομίσατε ἐκ τῆς γυμνασια-
κῆς σας παιδείσεως.
4. Ἡ ξενητεία.
5. Τί ὠφελεῖ τὸν ἄνθρωπον ἢ μετὰ τῆς φύσεως ἐπι-
κοινωνία.
6. Ποῖοι λόγοι σᾶς ἠνάγκασαν νὰ σπουδάσετε.

7. Ἡ θέσις τοῦ ἱατροῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ.
  8. εἶναι ὠφέλιμα τὰ ταξείδια;
  9. Περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς χημείας διὰ τὸν βίον.
  10. Ἡ συμβολὴ τῶν μνημείων καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν τόπων καὶ τοῦ Τουρισμοῦ.
1930. 1. Ν' ἀποδειχθῆ ὅτι ἡ ὁμόνοια εἶναι οὐσιωδέστατος παράγων διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν τε ἀτόμων καὶ τοῦ συνόλου.
2. Ἡ σημασία τοῦ βιβλίου διὰ τὸν βίον σας.
1932. 1. Ποῖα τὰ μέσα συγκοινωνίας εἰς τὰς πολιτισμένας χώρας καὶ διατὶ ταῦτα θεωροῦνται ὡς πλοῦτος τῶν χωρῶν.
2. Τὰ ἐκ τῆς ὁμοноίας ἀγαθὰ.
3. Ποῖα ἡ ἀξία τῆς δικαιοσύνης διὰ τὰ κράτη καὶ τὰ ἄτομα.
1933. 1. Διατὶ τὸ βιβλίον εἶναι ὁ καλλίτερος φίλος μας.
2. Ἐκδρομὴ χειμερινῆς ἐποχῆς.
3. Ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς τῆς Χαλκιδικῆς.
4. Τὰ ἐκ τῆς φιλίας ἀγαθὰ.
5. Ἡ συγκοινωνία ὡς παράγων πολιτισμοῦ.
6. Διατὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἰδιαιτέρως οἱ φαρμακοποιοὶ πρέπει ν' ἀγαπῶμεν τὰ φυτὰ.
1934. 1. εἶναι δυνατόν ν' ἀγαπᾶ τις καὶ ἐκτιμᾶ τοὺς ξένους λαοὺς, χωρὶς νὰ παύῃ νὰ εἶναι πατριώτης;
2. εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι τις κοσμοπολίτης καὶ ἐθνικιστής.
1935. 1. Ποῖαι ὠφέλεια προέρχονται ἐκ τῆς φιλαλληλίας.
2. Διὰ ποίους λόγους κυρίως προτιμᾶτε τὴν Νομικὴν Σχολήν.
3. Αἱ ἐκ τῆς βιομηχανίας ὠφέλεια.
4. Ἡ ἀξία τῆς ὑγείας καὶ ἡ χρησιμότης τῆς φαρμακευτικῆς δι' αὐτήν.
5. Ἡ ὑγεία εἶναι τὸ πολυτιμότερον ἀγαθὸν τοῦ κόσμου.
6. Διὰ ποίους λόγους πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν τὰ ζῷα.

7. Περὶ φιλίας καὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς.
  8. Αἱ ἐκ τῶν δασῶν ὠφέλεια.
  9. Τίς ἡ ὠφέλεια ἢ προερχομένη ἐκ τῶν ἐκδρομῶν.
  10. Διατί θὰ ἀκολουθήσετε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ.
  11. Ἐπιστῆμη χωριζομένη τῆς ἀρετῆς κακία φαίνεται.
- 1936.
1. Ποῖαι αἱ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ὀπορρέουσαι ὑποχρεώσεις τοῦ νεωτέρου Ἕλληνο.
  2. Τί ὠφελεῖ ἡ τάξις ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἀνθρώπου.
  3. Ποία ἡ σημασία τῶν νεωτέρων ἐφευρέσεων διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.
  4. Ποῖαι αἱ ἐκ τῆς τυπογραφίας ὠφέλεια διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.
  5. Περὶ τοῦ ἀναγκαίου τῆς περιθάλψεως τοῦ πληθίου.
  6. Ποῖα τὰ διδάγματα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διχονοίας.
  7. Κατὰ τί ὠφελήθη ἡ ἀνθρωπότης ἐκ τῆς τυπογραφίας;
  8. Πῶς φαντάζεσθε τὸν φοιτητὴν.
- 1945.
1. *Νομική*: Φθειροῦσιν ἤθη χρηστὰ ὀμιλία κακά.
  2. *Φιλολογία καὶ Θεολογία*: α) Ἡ σημασία τῆς οἰκογενείας διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους. β) Θαρσεῖν χρὴ τάχ' αὔριον ἔσεται ἄμεινον.
  3. *Χημεία*: Ποία ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἕλληνο σήμερον.
- 1946.
1. *Νομική*: Οὐδὲν ὄφελος ἄρα ἐπίστασθαι τὰ μαθήματα ἦν, εἴ τις μὴ τὸν βίον ρυθμίζῃ πρὸς τὸ βέλτιον. (Λουκιανός)
  2. *Θεολογία*: Ἡ θρησκεία ὡς ἠθικοπλαστικὸς παράγων.
  3. *Φιλολογία*: Τὸ νικᾶν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν ἀρίστη. Πλάτων
  4. *Ἱατρική*: α) Τὰ ἐκ τῆς Φυσικῆς ἀγωγῆς ὠφελήματα. β) Ἡ σημασία τοῦ βιβλίου διὰ τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος.
  5. *Φαρμακευτική*: Τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας ἀγαθὰ εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη.

6. *Ὀδοντιατρική*: Τὰ καθήκοντα τοῦ Ἑλληνοσ φοιτητοῦ σήμερα.
1947. 1. *Νομική*: Λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐδενὸς εἶ ἄξιος φίλου.
2. *Φιλοσοφική*: Ἐνεκα ποίων λόγων δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ἕνα λαὸν πολιτισμένον ἢ ἀπολίτιστον.
3. *Θεολογική*: Ἡ Χριστιανικὴ πίστις ὡς ἐφόδιον ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς.
4. *Ἱατρική*: Ἡ ἠθικότης καὶ ἡ ἐργατικότης εἶναι τὰ ἐχέγγυα τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.
5. *Ὀδοντιατρική*: Ποῖα ἀπὸ τὰ μαθήματα σᾶς ἀρέσουν καὶ διατί.
6. *Χημεία*: Ἐπιστημονικὴ μόρφωσις καὶ ἠθικαὶ ἀρχαί.

Πάντειος

1945. 1. Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.
2. Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ὡς παράγων πολιτικῆς εὐημερίας καὶ εὐνομίας.
3. Ἀναρχίας δὲ οὐκ ἔστι μείζον κακόν.
4. Τί προτιμᾶτε, τὸ θέατρον ἢ τὸν κινηματογράφον;
1946. 1. Ἡ συμβολὴ τῆς γεωργίας εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος.
2. Ἡ συμβολὴ τῆς ναυτιλίας εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος.
1947. 1. Ποῖα ἡ σημασία τῆς 28 Ὀκτωβρίου ἀπὸ ἐλληνικῆς ἀπόψεως.
2. Ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Θεσσαλονίκης ὡς σταθμὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Πολυτεχνεῖον

1945. Ἐὰν εἴχατε εἰς τὴν διάθεσίν σας ἐνέργειαν καταπληκτικῆς δυνάμεως, ὅπως π. χ. εἶναι ἡ διάσπασις τοῦ ἀτόμου τὴν ὁποίαν ὑπόσχεται σήμερον ἡ ἐπιστήμη, ποῖαν χρῆσιν θὰ ἐκάνατε αὐτῆς διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀξιών τοῦ ἀνθρώπου;

1946. (Τοπογράφοι) α) Είς ποῖον ἄνδρα τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ἐπιβάλλεται νὰ ἔχωμεν περισσοτέραν ἐκτίμησιν καὶ διατί; β) Ἀπάντησις εἰς φίλον, ὅστις σᾶς προσκαλεῖ εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὅτι δὲν δύνασθε ν' ἀπομακρυνθῆτε αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ διατί;
- (Πολιτικοὶ) Ποία ἢ μεταπολεμικὴ ἀποστολὴ τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα;
- (Μηχανολόγοι) Τὰ πετρέλαια καὶ ἡ βενζίνη ἐν σχέσει πρὸς τὸν πολιτισμόν.
- (Ἀρχιτέκτονες) Ἡ Ρώμη δὲν ἐκτίσθη ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας (ἦτοι: Ἱστορικῶς: Τέχνη, Ἐπιστήμη, Πολιτικὴ, Ἔργασια, ἀτομικὴ καὶ ὁμαδική.
1947. Χημικοὶ, Μηχανικοὶ Τὸ στοιχεῖον Οὐράνιον.
Μηχανικοὶ: Ἀναπτύξατε τὸ λῆμμα: Τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδεώδη εἶναι κίνητρα καὶ ρυθμιστὰ τοῦ βίου μας.
- Μηχανολόγοι, Ἀκτινολόγοι: Καταγωγὴ τῆς ἐνεργείας (καύσιμοι ὕλαι, ἄνθρακες, πετρέλαια, ἀλλαγὰι μορφῶν ἐνεργείας. Κυρία πηγὴ ὁ ἥλιος.) (Τὸ ἀνέπτυξε ὁ ἐξεταστής).
- Ἀρχιτέκτονες: Μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης θὰ ὑποδουλώσῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν μηχανὴν ἢ ἡ μηχανὴ τὸν ἄνθρωπον;

Παιδαγωγικαὶ Ἀκαδημίαι.

Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία:

1. Ποία ἢ συμβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας εἰς τὴν ἐθνικὴν διάπλασιν.
2. Διατί ὀφείλομεν ν' ἀγαπῶμεν τὰ παιδιά.
3. Ὁ δημοδιδάσκαλος ὡς κοινωνικὸς παράγων.
4. Ποιοὶ λόγοι μὲ ὥθησαν ν' ἀκολουθήσω τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.
5. Ὅρια ἐλευθερίας καὶ πειθαρχίας ἐν τῷ σχολικῷ καὶ κοινωνικῷ βίῳ.
6. Ἡ πειθαρχία ὡς παράγων κοινωνικῆς καὶ πολιτι-

κῆς ἀγωγῆς.

7. Διατί πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι ὡς "Ἕλληνες.
  8. Εἰς οἷωνός ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
  9. Τις ἡ ἀξία τῶν κλασσικῶν σπουδῶν.
  10. Τις τῶν καλλιτέρων συγγραφέων σὰς ἐνεποίησε τὰς ζωηροτέρας ἐντυπώσεις.
  11. Ἡ ἔννοια καὶ ἡ ἀξία τῆς ἐργασίας διὰ τὰ ἄτομα καὶ τὴν κοινωνίαν.
  12. Ποῖα τὰ ἑλληνικὰ ἰδεώδη.
- 1945 1. Ἡ ἐργασία ὑπερτάτη ὑποχρέωσις διὰ τὸν ἄνθρωπον.
- 1947 1. *Μαράσιου*: α) «Ἡ παιδεία κάλλιστόν ἐστι κτῆμα βροτοῖς» β) Ἡ παιδεία ὡς παράγων εὐημερίας ἀτόμων τε καὶ λαῶν.
2. *Ράλλου*: Ἡ ὁμόνοια χτίζει σπίτι καὶ ἡ διχόνοια χαλάει.
3. *Ἀρσάκειον*: Αἱ Ἕλληνίδες νεάνιδες ἐργάτιδες διὰ τὴν ἔνωσιν τοῦ Ἑθνους καὶ τὴν ἀσφάλειαν.

Γυμναστικὴ Ἀκαδημία

α) (*Θηλέων*) Πόθεν ὠδηγήθη ὁ Ἕλλην εἰς τὴν φυσιολατρείαν καὶ ἀπὸ ποῦ ἀποδεικνύεται τοῦτο, β) (*Ἀρρ.*) Ἡ γυμναστικὴ καὶ ἀθλητικὴ παράδοσις ὡς ἑλληνικὸς θεσμὸς ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον.

Κολλέγιον Ἀμερικ. Θηλέων

- 1945 Ποῖος ὁ ρόλος τῆς γυναικὸς εἰς τὴν μεταπολεμικὴν κοινωνίαν.

Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ Σχολὴ

1926. Ποῖαι ἀνάγκαι ὤθησαν τοὺς ἀνθρώπους πρὸς δημιουργίαν κοινωνικοῦ βίου.
1927. Σύντομος καὶ γενικὴ περιγραφή τοῦ τύπου τῆς γεννήσεώς σας.
1928. Ποῖαν θέσιν κατέχει ὁ ἔμπορος ἐν τῇ Ἑλληνικῇ

- κοινωνία και ποίας ύπηρεσίας προσφέρει εις αὐτήν.
1929. Περὶ ἐμπορικῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας.
1937. Τίνα τὰ διὰ τὴν πατρίδα ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνος.
1939. Ἡ ἀστυφιλία καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῆς ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ ἐθνικῆς οἰκονομίας.
1. Τὸ δημοσιογραφικὸν πρόβλημα ὡς γενεσιουργὸς αἰτία πολέμου.
  2. Ἡ αὐτάρκεια ὡς ἐθνικὸς παράγων τοῦ κράτους.
  3. Τί προσόντα πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἔμπορος πρὸς εὐδοκίμησιν.
- 1945
1. Διατί καυχόμεθα ὅτι εἴμεθα Ἑλληνες.
  2. Σκέψεις περὶ τῶν ἀγαθῶν τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ.
  3. Ἄδύνατον πολλὰ τεχνώμενον ἄνθρωπον πάντα καλῶς ποιεῖν.
  4. Ποία ἡ γνώμη σας πρὸς παγίωσιν διαρκοῦς εἰρήνης.
- 1946
1. Ἐν τῇ ἐνώσει ἡ ἰσχύς.
  2. Αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι τῆς ἐργασίας.
  3. Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετῇ.
- 1947
1. Ἡ μορφωτικὴ ἐπιρροή τοῦ τύπου ἐπὶ τῆς κοινωνίας.
  2. Διατί ὁ Ἑλλην ἀποδημῶν νοσταλγεῖ τὴν πατρίδα.
- Γεωπονικὴ Σχολή.**
1927. Περὶ γεωργίας καὶ τῶν σχέσεων ταύτης πρὸς τὴν βιομηχανίαν.
1928. Περὶ τοῦ γεωργοῦ ὡς πολίτου.
1929. Διατί ἐξελέξατε τὴν σπουδὴν τῆς γεωπονίας;
1929. Οὐδὲν ὠραιότερον, οὐδὲν ὠφελιμώτερον, οὐδὲν καρποφορώτερον τῆς γεωργίας.
1935. Ἡ κτηνοτροφία ὡς παράγων Ἑθνικοῦ πλοῦτου.
1936. Ἡ σημασία τῆς συνεργασίας τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ κοινωνίᾳ.
1938. Ποῖα τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς.

- 1945 Τὸ Φθινόπωρον.
1946 Κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ζωὴ στὸ χωριό.

Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων

1927. 1. Διήγησις παθῶν αἰχμαλώτου ἀξιωματικοῦ.
1928. 1. Περὶ σημαίας.
1929. 1. Εἰς αἰῶνός ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
1932. 1. Διατὶ ἡ ὑποταγὴ καὶ ἡ ἀσυζήτητος συμμόρφωσις
πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῆς πολιτείας καὶ τῶν προΐ-
σταμένων εἶναι σωτηρία διὰ τε τὰ ἄτομα, τὰ ἔθνη
καὶ τὰ στρατεύματα.
1934. 1. Τίνα πνευματικά, ψυχικὰ καὶ σωματικὰ προσόν-
τα πρέπει νὰ ἔχη ὁ ὑποψήφιος εὐελπίς, ἵνα εὐδο-
κίμησῃ ὡς μαθητὴς καὶ στρατιωτικός.
1935. 1. Ποῖοι οἱ συνήθεις σκοποὶ τῶν πολέμων καὶ ὑπὲρ
ποίων σκοπῶν ἐμάχοντο οἱ Ἑλληνες τῆς Ἀρχαίας,
Βυζαντινῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλλάδος.
1936. 1. Ἡ κλίσις, ἡ μάθησις καὶ ἡ ἄσκησις εἶναι στοιχεῖα
ἀπαραίτητα πρὸς εὐδοκίμησιν παντός καὶ δὴ τοῦ
ἀξιωματικοῦ.
1937. 1. Διατὶ ἡ ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν ἐπιδίωξις μόνης
τῆς ἀτομικῆς εὐδαιμονίας ἄγει τελικῶς εἰς τὴν
ἀτομικὴν κακοδαιμονίαν διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς
πολιτείας.
1938. 1. Ἰκανότης καὶ μόρφωσις.
1939. 1. Ποῖαι αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἐν τῇ σχολῇ

2. Διατὶ ὁ πολιτισμένος κόσμος τιμᾷ τὴν ἀρχαίαν,
μέσην καὶ νεωτέραν Ἑλλάδα.
3. Διατὶ οἱ Ἑλληνες ἐνίκησαν κατὰ τοὺς Μηδικούς
πολέμους.
4. Πῶς τιμᾷ ἡ πατρίς τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς πεσόντας.
5. Ὁ Ὅμηρος ὡς πηγὴ ἀρετῆς.
1945. 1. Ἀρχεσθαι μαθὼν ἀρχεῖν ἐπιστήσει.
2. Ποῖα ἡ ἀποστολὴ τοῦ στρατοῦ καὶ

ποῖα τὰ ἀπαραίτητα πνευματικά καὶ ἠθικά ἐφοδία διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του.

1946. (ἐντὸς τῆς σχολῆς ἐν τῇ α' τάξει) Διατί πρέπει νὰ τιμώμεν τοὺς πεσόντας ὑπὲρ πατρίδος. (ἐν τῇ β' τάξει). Ἡ ἀνεξαρτησία ἐνὸς λαοῦ εἶναι βάσις τῆς εὐημερίας του.
1947. Ἐν ὄργῃ μῆτε λέγε τι μῆτε πράττε.

Στρατιωτικὴ Ἱατρικὴ Σχολή

1928. 1. Ἔχει ἀξίαν ἡ ἐπιστημονικὴ μὀρφωσις ἄνευ ἠθικῶν ἀρχῶν;
1929. 1. Ἡ πειθαρχία ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῷ στρατῷ.

Σχολὴ Ἰκάρων

1931. 1. Αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ στρατοῦ εἶναι ὑπέρτερα τῶν ὀλικῶν.
1936. 1. Ποία ἡ ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος.
1937. 1. Ἡ ὑπακοὴ εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ θεσπίσματα τοῦ κράτους ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν τοῦ ἔθνους.
1938. 1. Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
1939. 1. Ὡ ξεῖν' ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε κείμεθα τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι.
1946. Περὶ σημαίας.
1948. 1. (24 Ἰανουαρίου) Οἱ ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν, διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος.
2. (2 Αὐγούστου) Σκέψεις διὰ τὰ Δωδεκάνησα μετὰ τὴν ἐνσωμάτωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. (ἐπὶ 293 ἀπεργίφθησαν 87).

Σχολὴ Δοκίμων

1938. 1. Μῦθος Κόδρου.
1939. 2. Καταστροφὴ τῶν Ψαρρῶν.
1945. 1. Περὶ Βύρωνος καὶ Φιλελληνισμοῦ.
2. Ἡ ἐλληνικότης τῆς Θράκης.

Σχολή Χωροφυλακῆς

1935. 1. Ποῖος ὁ προορισμὸς καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Χωροφυλακῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ ποῖα τὰ πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὴν κοινωνίαν ὠφέλη ἐκ τῆς καλῆς καὶ εὐόρκου ἐκπληρώσεως τούτων.
1936. Τὶ ἐστὶ πατρις καὶ πῶς πρέπει ν' ἀποδεικνύωμεν τὴν ἀγάπην μας πρὸς αὐτήν.
1938. Πῶς πρέπει νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ συμπεριφέρεται ἐν γένει ὁ ὑπαξιωματικὸς τῆς Χωρ(κ)ῆς, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς κοινωνίας καὶ τῶν προΐσταμένων του εἰς τὴν σταθερὰν ἐξέλιξιν τῆς σταδιοδρομίας του.
1936. Ποῖα ἢ ἐκ τῶν δασῶν ὠφέλεια.
1937. Περὶ θρησκείας.
1939. Κατὰ τίνα τρόπον δύναται ὁ Στρατιωτικὸς τῆς Χωρ(κ)ῆς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν του πρὸς τὴν πατρίδα.
1936. Κατὰ τί ὠφέλησε τοὺς προγόνους ἡμῶν ἡ ὀρθόδοξος χριστιανικὴ Θρησκεία σχετικῶς μὲ τὴν αἴσιν ἐκβασιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.
1937. Περὶ σημαίας.
1939. Ὅποια ὠφέλεια δύναται νὰ προέλθῃ εἰς τὴν πολιτείαν ἐκ τῆς ἀναδασώσεως τῆς χώρας καὶ ἐκ τῆς ἐντατικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς καλλιέργειας τῆς γῆς.
1939. Περὶ αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως.
1937. Τὶ ἐστὶ ἔθνος καὶ ὅποια τὰ κύρια γνωρίσματα αὐτοῦ. Διὰ ποίων μέσων συντηρεῖται καὶ προάγεται ἡ ἐθνικὴ ἐνότης καὶ συνείδησις καὶ ποῖα τὰ ἐκ τούτων ὠφέλη.
1938. Ποῖα κυρίως γεγονότα συνετέλεσαν διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ἐν τέλει ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821, μετὰ τοὺς πολυετεῖς ἀγῶνας τοὺς ὁποίους

διεξήγαγον οί επαναστατήσαντες κατά τών κα-
τακτητών.

1939. Ποία ή σχέσις μεταξύ Έλληνικης φυλης και Χρι-
στιανικης θρησκείας; και ποία ή μεταξύ των άλ-
ληλεπίδρασις.
1940. "Αξιόν έστι «Θνήσκειν ύπέρ πατρίδος».

Σχολή Ένωμοταρχών

1946. Ποία τὰ έκ τοῦ πολέμου πηγάζοντα κακά και
ποία τὰ έκ τής ειρήνης αγαθά;

Σχολή Υπαστυνόμων

1938. 1. Περί πειθαρχίας.
1939. 1. Τι είναι συνείδησις και τι εύσυνείδητος έκτέλε-
σις τοῦ καθήκοντος.
1941. 1. Τι είναι άμεροληψία και άμερόληπτος έκτέλε-
σις τοῦ καθήκοντος.
1947. 1. Μή αναβάλλης ποτέ διά την αύριον.

Σχολή Αρχιφυλάκων

1936. Περί συμπεριφοράς έν γένει τών άστυνομικών
έναντι τών προϊσταμένων και τής κοινωνίας, πλε-
ονεκτήματα τών άστυνομικών ύπαλλήλων έν συγ-
κρίσει πρὸς τοὺς άλλους ύπαλλήλους.
1938. Ποία τὰ καθήκοντα τής άστυνομίας έν τε τή κοι-
νωνία και τῷ κράτει.
1940. 1. Περί άποταμιεύσεως.
2. Τι είναι συνείδησις και τι εύσυνείδητος έκτέ-
λεσις τοῦ καθήκοντος.

Σχολή Τηλεπικοινωνίας (Γεν. Έπιτελεϊον)

1946. Τι είναι πειθαρχία, ποία ή ανάγκη αύτης έν σχέ-
σει πρὸς τὸ κράτος, τήν έργασίαν και τὸν στρα-
τόν.
1947. Περί τής 28 'Οκτωβρίου.

Σχολή Τ.Τ.Τ.

1934. 1. Ποια τὰ καθήκοντα τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς πολίτας.
1938. 1. Γνώθι σαυτόν.
1947. Μὲ ποῖα ἠθικὰ ἐφόδια πρέπει νὰ εἶναι ἐφωτισμένον ἄτομόν τι ἵνα καταστῆ καλὸς δημόσιος ὑπάλληλος.

Σχολή ὑπηρεσιῶν

1928. 1. Ἐχει ἀξίαν ἡ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις ἄνευ ἠθικῶν ἀρχῶν;
2. Ποῖον ἄνδρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας θαυμάζετε ;
1929. 1. Ἡ πειθαρχία ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῷ στρατῷ.
1936. 1. Ποῖον ἄνδρα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως θαυμάζετε καὶ διατί.
1937. 1. Διατί εἶναι ὑψίστη ὑποχρέωσις ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα.
1938. 1. Ἄν εἶναι χρυσὸς πᾶν ὅ,τι λάμπει.
1939. 1. Δύναμις καὶ Δίκαιον, ἤτοι σύγκρισις τῶν δύο αὐτῶν ἐννοιῶν καὶ παραδείγματα ἐκ τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορίας.

Ἑπουργεῖα

1946. 1. Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Περὶ ἐργασίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον ὠφελειῶν.
2. Δικαιοσύνης (τρῆς διαγωνισμοί): α) Ποῖα τὰ καθήκοντά σας πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸν ἑαυτὸν σας. β) Διατί ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς θεωρεῖται κοιλίς τοῦ πολιτισμοῦ. γ) Τί συμβολίζει ἡ ἑλληνικὴ σημαία καὶ ποῖα συναισθήματα δοκιμάζετε ὅταν τὴν βλέπετε κυματίζουσαν.
3. Προνοίας: α) Στερνή μου γνῶσι νὰ σέ εἶχα πρῶτα. β) Κάλιο ἀργὰ παρὰ τοτέ.

0020638035

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

ΝΟΜΙΚΗΣ - ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ - ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ι. ΧΑΤΖΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ - ΦΡΟΝΤΙΣΤΟΥ

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 8

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ

Ἡ ἐπιτυχία εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις ἐξαρτᾶται κατὰ 50 ο) ἀπὸ τὸ Φροντιστήριον. Ἐπεμένως ἡ ἐκλογή τοῦ Φροντιστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ προπαρασκευασθῇ ὁ ὑποψήφιος ἔχει μεγίστην σημασίαν. Τὸ Φροντιστήριον Π. ΧΑΤΖΗ εἶναι τὸ *μοναδικὸν εἰδικὸν* Φροντιστήριον τὸ ὁποῖον καταρτίζει ὑποψηφίους διὰ τὰς εἰσαγωγικὰς *Νομικῆς, Φιλοσοφικῆς, Θεολογικῆς, Παντείου καὶ Παιδαγωγ. Ἀκαδημίας,*

Τὸ γεγονός ὅτι, ἐκ τῶν σπουδαστῶν τοῦ φροντιστηρίου, ἐπιτυγχάνουν οἱ 90 ο), πείθει περὶ τῆς συντελουμένης ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ ἔργασίας.

Καρπὸς τῆς πολυετοῦς φροντιστηριακῆς διδασκαλίας καὶ πείρας τοῦ Φροντιστοῦ κ. ΠΑΝ. ΧΑΤΖΗ εἶναι τὰ κάτωθι δι' ὑποψηφίους βοηθητικὰ βιβλία του.

1. *Ἐκθέσεις Ἰδεῶν* (τεύχη 7). . . . . ἕκαστον δρ. 3.000
2. *Γενικὴ Ἱστορία* (κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας περὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων τῆς 24-7-46) δρ. 20.000
3. *Λατινικὰ* (ἦτοι ἀπλὰ θέματα μὲ λεξιλόγιον καὶ μετάφρασιν ἀπὸ τὰ διδόμενα εἰς τὰς εἰσιτηρίους τοῦ Παν)μίου δρ. 15.000
4. *Ὀδηγὸς Ὀρθογραφίας* (βάσει τοῦ ὀρθογραφικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν) . . . . . δρ. 3.000
5. *Ἰκτίδες Εὐριπίδου* (διὰ φοιτητὰς τῆς Φιλολογίας δρ. 8.000
6. *Γνωμικὰ μεγάλων ἀνδρῶν* . . . . . δρ. 7.000
7. *Θέματα ἐκθέσεων* (περιέχει τὰ δοθέντα κατὰ τὰς εἰσιτηρίους Πανεπιστημίου καὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπὸ τὸ 1926—1948 καὶ ἄλλα 500 φιλοσοφικοῦ εἶδους θέματα . . . . . δρ. 3.000
8. *Κοινωνικὰ καὶ Ἐθνικὰ ζητήματα* (σελ. 160) δρ. 15.000
9. (*Ὑπὸ ἐκτύπωσιν*) *Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ κείμενα* ἐκ τοῦ Λυσίου, Ξενοφώντος, Ἰσοκράτους κλ. δι' ὑποψηφίους Νομικῆς, Φιλολογίας, Θεολογικῆς, Παντείου καὶ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας.
10. *Ἡ Σημαία τῶν Ἑλλήνων* (ἱστορία τῆς σημαίας, ἐκθέσεις καὶ ποιήματα). (*Ὑπὸ ἐκτύπωσιν*)
11. *Ὀδηγὸς Ἐκθέσεων Ἰδεῶν.* (*Ὑπὸ ἐκτύπωσιν*)

Ἐὰν ἀποστείλετε τὸ ἀντίτιμον δι' ἐπιταγῆς θὰ λάβετε τὰ βιβλία.

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 8 ΑΘΗΝΑΣ